

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๑๒/๒๕๑๔ (สามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๕ นาฬิกา

(เนื่องจาก พลตรี ศิริ สิริโยธิน ประธานสภาผู้แทน ไปราชการต่างประเทศ นายนิยม
อุปรมัย รองประธานสภาผู้แทน คนที่ ๒ จึงดำเนินการประชุมแทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกมาร่วมการประชุม ๑๖๖ คน
ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานสภาจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน.....

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เดี่ยวๆ ครับ ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเอง
รู้สึกเสียใจเหลือเกิน ข้อบังคับข้อ ๑๖ การประชุมปรึกษาของสภาผู้แทนเกือบจะเป็นหมัน
แล้ววันนี้ ทำให้บรรดาสมาชิกมานั่งคอยที่นี่เกือบหนึ่งชั่วโมงเต็ม ทั้งนี้รู้สึกอับอายขายหน้าผู้
ที่มาฟังการประชุม คือราษฎรรวมทั้งเด็กนักเรียนด้วย เพราะฉะนั้นขอท่านประธานได้กรุณา
กำชับหนอยเรื่องการประชุมตรงต่อเวลา ชื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอขอบคุณครับ ต่อไประเบียบวาระที่ ๒ รับรอง
รายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๒/๒๕๑๔ (สามัญ)

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ก่อนที่จะถึงวาระตั้งกระทู้ถามนั้น ข้าพเจ้า
อยากขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่า เป็นเพราะเหตุใดกระทู้ถามของข้าพเจ้า.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวๆ นะครับ คุณทองดีครับ เป็นระเบียบ-
วาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนครับ ขอเชิญนั่งลงก่อนยังไม่ถึง

จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ก็ถือว่า
ที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๒/๒๕๑๔ (สามัญ)

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม กระทู้ถามด่วน ลำดับ ๑ ของนางสุนณา นิตยสุทธิ...

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ คือมันเป็นอย่างนี้ กระทู้
ถามด่วนของข้าพเจ้า อันดับ ๒๒๑ ถามกระทรวงเศรษฐกิจ เกี่ยวกับ เรื่องข้าวสารแพงทั่วทั้ง
ประเทศ ท่านก็ไม่บรรจุ และเป็นเพราะเหตุใด ท่านมาบรรจุกระทู้ถามของข้าพเจ้า อันดับ ๒๕๔
ท่านจะบอกว่าเรียงตามวันหนึ่ง นัมเบอร์ (running number) มันก็ไม่ใช่ความจริง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ นั่งๆ ลง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : นี่เป็นเพราะเหตุใด ข้าพเจ้าอยากขอทราบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็เพราะว่าเห็นควรเป็นอย่างนี้จึงได้บรรจุลง
อย่างนี้ เอนั่งได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ไม่จริง ท่านประธานไม่จริงครับอย่างนี้ ได้ยินข่าวว่า
กระทรวงเศรษฐกิจนั้นไม่พร้อมจะตอบกระทู้ถามของข้าพเจ้าใช่ไหม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไปครับ กระทั่งถามด่วน ลำดับ ๑ ของนางสุนหา นิตยสุทธิ เรื่องนักเรียนก่อเหตุร้าย ตามกระทรวงศึกษาธิการ

นางสุนหา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สุนหา นิตยสุทธิ กลุ่ม ไม่สังกัดพรรค ดิฉันขอตั้งกระทู้ถามด่วน ตาม ขาพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่าในระยะนี้ได้มีนักเรียนยกพวกตีกันบ่อย ๆ และหลายหนหลายครั้ง มาแล้วที่นักเรียนบางโรงเรียนได้ก่อเรื่องร้ายแรงขึ้น จนถึงขั้นปะทะเปิดขวิดทำให้ได้รับบาดเจ็บ และตายก็มี อาทิเช่น เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๑๔ นี้ มีนักเรียนโรงเรียนช่างก่อสร้างอุเทนถวาย ได้ยกพวกมาตีนักเรียนดุสิตพัฒนชยการ และรุ่งขึ้นคือวันที่ ๒๓ ก็มีนักเรียนอีก ๒ โรงเรียน ยกพวกตีกันอีก ถึงกับแทงกันตาย แต่ไม่ปรากฏว่าทางกระทรวงศึกษาธิการได้จัดการแต่อย่างใด จึงขอเรียนถามว่า ทางกระทรวงศึกษาธิการได้มีความรู้สึกในเรื่องนี้อย่างใดบ้าง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากอะไรเป็นมูลเหตุ และทางกระทรวงศึกษาธิการได้มีวิธีการใดบ้างที่จะป้องกัน และแก้ไขมิให้มีเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นอีก

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กระทรวงศึกษาธิการขอตอบกระทู้ถามด่วนของท่านสมาชิกสภาผู้แทนผู้มิศรี ดังต่อไปนี้

การที่นักเรียนยกพวกตีกันนั้น กระทรวงศึกษาธิการก็มีความห่วงใย มีได้นั่งนอนใจ ประการใด ได้หาทางปราบ ทางปราม ทางป้องกัน และแก้ไขอยู่ตลอดเวลา ในทางปราบปราม เมื่อเกิดเหตุขึ้นเจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการก็ได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ สารวัตรทหาร และ สารวัตรนักเรียนได้ออกไประงับเหตุ ส่วนในด้านการป้องกันนั้น ก็ได้ให้อาจารย์อบรมสั่งสอน นักเรียนให้ประพฤติดีประพฤติชอบอยู่เป็นประจำ ตามสถิติของเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ปรากฏว่าการยกพวกตีกันของนักเรียนในเวลานี้ลดลงกว่าเมื่อ ๔-๕ ปีก่อน เหตุผลข้อหนึ่งของปัญหานี้คือปัญหานี้มีเหตุผลมากมายก่ายกอง แต่ว่าเนื่องด้วยเหตุที่ว่าจำนวนนักเรียนมีมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ตามจำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชากรประกอบกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมต่างๆ ไป ก่อให้เกิด

ปัญหาต่างๆ นานา ทางครอบครัวเลยเป็นเหตุให้ขาดการอบรมและความคุมของบิดามารดา ซึ่งบิดามารดาของแต่ละคนก็มีกิจการด้านอาชีพ นอกจากนั้นก็ยังมีเด็กวัยรุ่นที่ไม่ได้เป็นนักเรียน สวมรอยแต่งเครื่องแบบนักเรียนก่อเหตุขึ้นก็มี และปัญหาว่ามีมือที่ ๓ ก็อาจจะมีส่วนอยู่บ้าง ก็เป็นได้

๒. ที่ถามว่าการป้องกันนั้น นอกจากดำเนินการตามข้อ ๑ แล้ว กระทรวงศึกษาธิการ ยังได้จัดให้สถานศึกษาที่นักเรียนติดกันได้พบทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน จัดประชุมครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนที่นักเรียนติดกัน หรือเคยมีเรื่องบาดหมางใจกัน ได้ประชุมปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหาทางป้องกันเป็นครั้งคราว ก็ยังมีกรมเจ้าสังกัดโรงเรียน และคณะกรรมการ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้แต่งตั้งขึ้นดำเนินการป้องกันแก้ไขในเรื่องนี้ โดยตรง ก็ได้จัดसारวัตรนักเรียนเพิ่มขึ้น เพื่อสอดส่องป้องกันอีกด้วย และได้สั่งให้มีการลงโทษ อย่างเฉียบขาดครับ

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ดิฉันได้ฟัง ขาพณา รัฐมนตรีพูดถึงมือที่ ๓ แล้วก็นึกขำไม่ว่าอะไรที่แก้ไขไม่ได้ก็มักจะโยนให้เป็นเรื่องของมือที่ ๓ มือที่ ๓ รูปร่าง ลักษณะเป็นอย่างไรเราก็ไม่เคยเห็น แต่การที่ท่านอ้างถึงมือที่ ๓ แสดงว่าท่านไม่สามารถจะแก้ไขเช่นนี้ได้ จึงได้อ้างเป็นเหตุการณ์ของมือที่ ๓ ขึ้น แต่ว่าเราอย่าเพิ่งพูดถึงเรื่องนี้ก่อน ท่านได้อ้างว่าท่านได้จัดसारวัตรทหารและตำรวจให้มาระงับเหตุการณ์ นั้นเพียงแค่แก้ไขปลายเหตุ ส่วนต้นเหตุท่านได้บอกว่าท่านให้ครูบาอาจารย์อบรมสั่งสอน แต่ทุกวันนี้ท่านทราบไหมคะว่า ครูบาอาจารย์นั้นกลัวลูกศิษย์ อีกไม่นานนักดิฉันว่าครูบาอาจารย์เหล่านั้นจะต้องตั้งแถวคำนับลูกศิษย์ แทนลูกศิษย์ ตั้งแถวคำนับอาจารย์ เพราะว่าเมื่อลูกศิษย์ยกพวกตีกันครั้งใดคราวไร อาจารย์จะต้องกลัวอย่างเมื่อเข้าหนังสือพิมพ์ลงว่านิสิตเกษตรสองคณะยกพวกตีกัน อาจารย์ทำอะไรไม่ได้ อาจารย์กลัว กลัวลูกศิษย์ ดิฉันได้ยินนักเรียนบางคนบอกเล่าให้ฟังว่านักเรียนที่เกลียดอาจารย์นั้นจะคอยดูว่าอาจารย์จะเดินออกมา มันแกล้งวิ่งผ่านหน้าเฉยๆ อย่างนั้นละ เียดไปหวุดหวิด ถ้าอาจารย์หลบไม่ทันจะต้องล้ม นี่เป็นอย่างนี้ ต่อไปอาจารย์จะต้องคำนับลูกศิษย์ ถ้ากระทรวงศึกษาธิการไม่จัดการแก้ไขมาตรการให้เด็ดขาด ท่านอย่าอ้างว่าครูบาอาจารย์อบรมศิษย์ ทุกวันนี้

ครูอาจารย์กลัวศิษย์เสียแล้ว ศิษย์กลายเป็นครู ท่านจะเห็นว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ลูกศิษย์ดีอาจารย์จนบอบช้ำ และนักเรียนพนิตพิทยการพระนคร เคยดีอาจารย์โรงเรียนพนิตพิทยการ ตั้งตรงจิตร จนต้องห้ามส่งโรงพยาบาล อย่างนี้เป็นต้น ทีนี้ขอวกเข้าประเด็นนะคะ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม นักเรียนช่างก่อสร้างอุเทนถวายเป็นจำนวนสองร้อยกว่าคน นี่ก็สารวัตรทหาร มาปลายเหตุเหมือนกัน มาดีนักเรียนดุสิตพิทยการ และมาดีไม่ใช่ดีเฉพาะนักเรียนชาย เป็นที่น่าสลดและสังเวชใจเป็นอย่างยิ่ง นักเรียนเหล่านี้เวลานี้เขาไม่รู้หรือว่าศีลธรรมคืออะไร หน้าที่เขาอย่างไร ตีจนกระทั่งเด็กเล็ก ๆ และนักเรียนหญิง นักเรียนหญิงหลายคนถูกกระชากคอ ลี้อคอ ตบหน้า ถูกเตะ มีบางคนถลกกระโปรงนักเรียนหญิงชั้น เอบุหรีจี้ บางคนเอากรรไกร ตัดอย่างนี้เป็นต้น นักเรียนหญิงซึ่งแกไม่เคยไปก่อกรรมทำเวรให้ใครก็พลอยถูกลูกหลง ดุสิตพิทยการ นักเรียนชั้นเด็กเล็กวิ่งกันให้วุ่นวายไปหมดยังกับเกิดก๊วยก๊วย เกิดจลาจล ชาวบ้าน-ร้านชอ้งก็ตกใจ ครั้งแรกเมื่อนักเรียนช่างก่อสร้างอุเทนถวายยกพวกมาประมาณสองร้อยกว่าคน ชาวบ้านคิดว่าวันนี้นักเรียนเดินขบวนอีกแล้ว ก็คอยดูว่าจะเดินขบวนเรื่องอะไร เพราะว่าทุกวันนี้ การเดินขบวนนั้นเป็นของธรรมดาเหลือเกิน เดี่ยวคนนั้นเดิน เดี่ยวคนนี้เดิน แต่ไม่เป็นเช่นนั้น พอดุสิตพิทยการเลิกมาก็ตีกันใหญ่ อย่างนี้เป็นต้น แต่เสร็จแล้ว นายสง่า มีสุข ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนช่างก่อสร้างอุเทนถวาย บอกว่าไม่รู้เรื่อง ๆ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าผู้เป็นครูบาอาจารย์ ถึงขั้นรองอาจารย์ใหญ่ ปฏิเสธความรับผิดชอบอย่างนี้ ต่อไปโรงเรียนนั้นก็ไม่ต้องเรียกว่าโรงเรียนละคะ เรียกว่า ชอ้งโจรดีกว่า ในวันเดียวกัน นักเรียนอีกสองโรงเรียน รุ่งขึ้นนะคะนักเรียนโรงเรียน ดุสิตพิทยการเดินกลับบ้าน เลิกเรียนจะกลับไปบ้านทางบางลำภู นักเรียนช่างก่อสร้างอุเทนถวาย เขียนปักอักษร ด.พ.ช. สิบกว่าคนรวมไล่ตีเด็กคนนั้นวิ่งหนีกระเซอะกระเซิงไปอาศัยวัดอย่างนี้เป็นต้น เดี่ยวนี้เห็นแต่เสื้อที่ปักนี้ก็ถือเป็นศัตรูกันแล้ว ไม่ต้องรู้จักว่าใคร ไม่เคยรู้จักหน้า ไม่เคยรู้จักชื่อ ไม่เคยมีความโกรธแค้นเคืองส่วนตัว แต่ว่าถือว่าโรงเรียนนั้นเป็นศัตรูของฉัน อย่างนี้เป็นต้น ก็ไล่ตีไป เด็กซึ่งไม่รู้หน้ารู้หลังก็รับเคราะห์ไป วันหนึ่งนักเรียนกนกช่างกลยกพวกตีกับนักเรียน ช่างก่อสร้างอาชีวศึกษาศิลป์ ที่หน้าโรงเรียนเพาะช่าง นักเรียนช่างก่อสร้างอาชีวศิลป์ป่าระเบิดขวด ๒ ลูก แต่ไม่มีใครได้รับบาดเจ็บถึงตาย ก็แล้วไป วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๑๔ นักเรียนพนิตพิทยการ

ตั้งตรงจิตรยกพวกตีกับนักเรียนพนิชยการราชดำเนิน ช้างละลืบกกว่าคน ที่สี่แยกบ้านแขก มีนักเรียนถูกแทงตายหนึ่งคน.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ คุณสุนนาครบ คือไม่ต้องอภิปรายครบ
ถามซักเลยครบ

นางสุนนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : เปล่า ฯลฯ บอกว่ามันลดลงกว่า ๔-๕ ปีก่อน ก็อยากจะเรียนให้ท่านทราบว่ามันลดอย่างไร มันตีกันเกือบทุกวัน ๔-๕ ปีก่อนเข้าใจว่าตีทุกชั่วโมง กระมังคะ ถึงได้ว่าลดลง นักเรียนช่างกลไทยสุริยะได้ยกพวกขึ้นรถเมล์บังคับให้ขับออกนอกเส้นทาง เมื่อคนขับไม่ยอมก็พยายามจะตีหรือบังคับคนขับ แต่คนขับขับเข้าอู่ เลยยกพวกตีกัน ซึ่งต่อมา ได้มีการขอขมาซึ่งกันและกัน เรื่องก็แล้วไป อย่างนี้เป็นต้น นี่ดิฉันไม่ทราบว่า การที่นักเรียน ทำผิดระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน และทำผิดกฎหมายด้วย แต่ยังมีมีการขอขมาซึ่งกันก็ไม่มีผิด อย่างนี้ท่านเอาอย่างทหารที่ไปพังป้อมตำรวจใช้ไหมคะ มีการขอขมาซึ่งกันและกันแล้วก็พินิจผิด ต่อไปนี้เด็กเหล่านี้แหละมันจะครองโลก จะครองเมือง แทนที่ผู้ใหญ่จะเป็นฝ่ายปกครอง ดิฉัน จึงขอทราบเรียนถามว่า โรงเรียนช่างกลอาชีวศึกษา และช่างก่อสร้างนี้มากมายจนคุมไม่ถึงอย่างนั้น หรือเปล่าคะ บางโรงเรียนสองรอบ นักเรียนไม่รู้จักหน้าครู ต้องใช้เครื่องขยายเสียง ความผูกพัน ระหว่างครูกับศิษย์ไม่มี นักเรียนถึงวิ่งชนครูได้ จึงขอทราบเรียนถามว่า โรงเรียนช่างกล ช่างก่อสร้าง มีทั้งหมดกี่โรงเรียน มีนักเรียนเท่าไร มีครูเท่าไร สามารถที่จะอบรมนักเรียนได้เพียงพอไหม โรงเรียนช่างก่อสร้างและช่างกล เครื่องมือเครื่องใช้ที่จะสอนนักเรียนไม่พอ ทำให้นักเรียนเหล่านั้น เกิดเวลาว่าง เวลาที่ครูจะฝึก นักเรียนบางคนได้มีโอกาสได้ใช้เครื่องมือชิ้น แต่อีกหลายสิบคน ไม่มีโอกาสทำให้เด็กเหล่านั้นสับสนกันขึ้นเป็นหมู่เป็นพวก และเวลาสอบก็ให้คะแนนเท่ากัน เด็กเหล่านี้สำเร็จออกมาด้วยปริมาณ แต่ขาดคุณภาพ ต่อไปภายหน้าจริงอยู่ รับนักเรียนอาชีวะ รับนักเรียนช่างก่อสร้าง ช่างกล เข้ารับราชการ หรือทำงานตามห้างร้าน แต่เด็กเหล่านี้มีแต่ ประกาศนียบัตร ซึ่งเป็นกระดาษแผ่นเดียว แต่ไม่ใช่กระดาษรับรองคุณภาพ ดิฉันขอให้ กระทรวงศึกษาธิการแก้ไขข้อนี้ด้วย นายรังสฤษดิ์ เชาว์นศิริ ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า เวลานี้นักเรียนตีกันนะลดลงแล้ว แต่หนังสือพิมพ์นั้นออกข่าวมากเกินไปหน่อย ถ้าหนังสือพิมพ์

งดเสนอข่าวนี้ เรื่องนักเรียนตีกันนี้จะค่อยๆ หมดยุติหรือหายไปเอง ๆ วนๆ เชื้อใหม่คะ ท่านประธานเชื้อใหม่คะ ว่ามันจะเป็นอย่างนั้น ถ้าหากหนังสือพิมพ์งดเสนอข่าวแล้วเรื่องจะหายไปเอง ถ้าหนังสือพิมพ์งดเสนอข่าว ประชาชนก็ไม่มีโอกาสจะรู้ว่า ลูกหลานเราที่เข้าโรงเรียนนั้น มีเรื่องมีราวหรือเปล่า ทุกวันนี้เด็กต่างๆ ที่มาจากต่างจังหวัด พ่อแม่ก็คอยอ่านหนังสือพิมพ์ว่า มีโรงเรียนใดบ้างยกพวกตีกัน มีตายไหม มีบาดเจ็บไหม มีชื่อลูกหลานเราไหม ถ้าไม่มีก็หายห่วงไป ถ้ามีก็รีบเข้ามาหรือถ้ามีโรงเรียนเดียวกัน แต่ถึงไม่มีชื่อลูกเราก็รีบเข้ามา อย่างนี้เป็นต้น ถ้าหนังสือพิมพ์งดเสนอข่าวมาเลย คนเหล่านี้จะกินไม่ได้นอนไม่หลับ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กรุณาซักเป็นข้อ ๆ ไปเลยครับ

นางสุนณา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : เดี่ยวค่ะ ดิฉันยังถามอยู่ ท่านประธานเชื้อใหม่คะว่า ถ้าหนังสือพิมพ์งดเสนอข่าวแล้ว เหตุการณ์เหล่านี้จะลดลง ครั้งหนึ่งอธิบดีกรมตำรวจบอกว่า คดีอาชญากรรมในเมืองไทยนั้นไม่มากนัก แต่หนังสือพิมพ์เสนอข่าวมากเกินไปเองที่พูดเช่นนี้หมายความว่าหมดฝีมือในการที่จะปราบปรามหรือป้องกัน โดยขอร้องให้หนังสือพิมพ์งดเสนอข่าวเพื่อจะไม่ให้มีเรื่องขึ้น ฉะนั้นดิฉันขอทราบเรียนถามว่า อย่างเมื่อคืนนี้แหละ

๑. โรงเรียนช่างกล ช่างก่อสร้าง อาชีวะ มีกี่โรงเรียน มีโรงเรียนใดบ้าง มีนักเรียนกี่คน มีครูกี่คน
๒. โรงเรียนช่างกล ช่างก่อสร้าง โรงเรียนใดบ้างที่ขาดเครื่องมือเครื่องใช้ขาดครู
๓. โรงเรียนช่างกลไทยสุริยะเป็นของใคร ตามข่าวที่ว่า มีรัฐมนตรีบางท่านเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นเจ้าของนั้นจริงหรือไม่

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กระทบก็พยายามจะตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีศรีผู้นี้ แต่เดี๋ยวนี้ ท่านอธิบายมากกว่าถามกระทบผมก็ไม่ทราบว่าจะไปตอบอย่างไร และท่านก็บอกว่าครูบาอาจารย์กลัวลูกศิษย์ ก็เห็นจะมีความจริงอยู่ เพราะสมัยนี้ก็เป็นสมัยที่แปลก ส่วนเรื่องการเดินขบวนอะไรต่างๆ ที่ท่านอ้างนั้นกระทบผมก็เห็นว่า

มันมีการเดินขบวนทุกประเทศ ไม่ทราบว่ามีอีกเขากลัวลูกศิษย์หรืออะไร มันก็มีเดินขบวนทั้งนั้น กระทบไปประชุมที่อิตาลี บอกว่ามีอธิการบดีของมหาวิทยาลัยปารีสจะมาร่วมประชุม แต่พอเสร็จแล้วมาไม่ได้ นักเรียนก็เดินขบวน มหาวิทยาลัยที่กรุงโรมก็จะมา ก็มาไม่ได้ มันก็มีเรื่องอย่างนี้ กระทบคิดว่าถ้าพูดกันตามความจริงแล้ว ตามสถิติที่กระทบได้จากตำรวจ ก็รู้สึกว่ามันน้อยลง น้อยลงกว่าทุกครั้ง บางปีตั้ง ๖๐ กว่าราย มาปีนี้เพิ่ง ๑๐ กว่าราย จาก ๖๖ รายลงมาเหลือ ๑๒-๑๓ รายก็นับว่าน้อยลง แต่ท่านจะให้ตอบว่าลดลงอย่างไรนั้น มันก็ลดลงอย่างตามสถิติ กระทบก็ตอบได้เช่นนั้น ส่วนที่ท่านถามว่านักเรียนช่างกลมีนักเรียนมากจนควบคุมไม่ถึง ปัญหานี้ก็มีอยู่ เพราะเหตุที่ว่าประชากรเราเพิ่มมากขึ้นจนเป็นที่น่าหวาดเสียว เช่นปีหนึ่งตั้งล้านกว่าคน เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องโรงเรียนอะไรต่างๆ ก็ตามมา แม้โรงเรียนจะตามทัน ครูบาอาจารย์ ก็ตามไม่ทันการฝึกหัดครูบาอาจารย์ก็ต้องรีบร้อนอย่างสุกเอาเผากิน สมัยหนึ่งเรื่องมันก็เป็นมา กระทบมาถึงก็มารับมรดกตกทอด จะให้ไปว่าอย่างไร ก็ต้องบอกว่าเหมือนน้ำท่วมปากอยู่จะสู้สิ่ง ส่วนที่ท่านบอกว่า ประกาศนียบัตรนั้นมีค่าไม่มีค่า ก็จนปัญญา ประกาศนียบัตรมันก็ต้องมีค่า สำหรับตัวผู้ถือ เช่นนั้นเป็นต้น และที่ท่านบอกว่าถ้าหนังสือพิมพ์ดเสนอข่าวแล้วเรื่องนี้จะลดลงไป หรือเปล่า กระทบก็ไม่ทราบว่า จะเอาตัวอย่างสภาพสตรีชอบดื่มน้ำมันระกำ ครั้งหนึ่งหนังสือพิมพ์ลงเรื่องดื่มน้ำมันระกำ เดียวก็ดื่มๆ พอหนังสือพิมพ์ลงมันก็หายไป เหมือนกัน อันนี้กระทบคิดว่าเรื่องมันก็เป็นอุปมาอุปไมยครับ ส่วนที่ท่านถามว่าโรงเรียนไทยสุริยะนั้นมีรัฐมนตรีหุนส่วนหรือเปล่า กระทบก็ไม่ทราบ ถ้าหากว่าท่านอยากจะทำ กระทบก็จะไปค้นสถิติที่กระทรวงเศรษฐการมารายงานให้ท่านครับ

นางสุนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ): ๖๖๖ รัฐบาลว่ากระทรวงศึกษาธิการตอบคำถามและเล่นลื่นมากคะ พยายามที่จะไม่รับผิดชอบ ดิฉันขอทราบเรียนว่าเมื่อกี้ท่านก็ไม่ได้ตอบว่าโรงเรียนช่างกล อาชีวศึกษาและโรงเรียนช่างก่อสร้างมีกี่แห่ง นักเรียนเท่าใด ครูเท่าใด ท่านอ้างก็ว่านักเรียนมาก นี่ก็เป็นความผิดพลาดของรัฐบาลซึ่งไม่ได้ตั้งรับสถานการณ์นี้ เงินงบประมาณแผ่นดิน ท่านตั้งไว้สูงๆ ปีหนึ่งๆ ท่านเอาไปทำอะไร ท่านเอาไปตั้งจ่ายทางอื่นหมด ทำไมท่านไม่ตั้งรับสถานการณ์ของการศึกษาของชาติท่านรู้อยู่แล้วว่าปีหนึ่งๆ นักเรียนล้นการศึกษา

เท่าไร แต่ท่านก็พยายามที่จะไม่รู้เห็นเหตุการณ์นี้ ท่านไม่ได้คิดว่านักเรียนเหล่านี้จะเป็นผู้รับผิดชอบต่อประเทศชาติในอนาคตแทนจากพวกท่านซึ่งอีกไม่นานนักก็จะออกไปตามระเบียบวาระหรือว่าหมดไปตามวิถีทางของโลก โรงเรียนช่างก่อสร้างเหล่านี้มักจะมีอาวุธประจำตัว คือไม้ทิ่มที่เป็นไม้ฉากที่สามารถจะเจาะเข้าไปหัวสมองทำให้หัวสมองเจาะไม้สามเหลี่ยมตีเข้าไปนี้ มีอาการบาดเจ็บ และไม่บันทึกแสดงนเลส ท่านจดเอาไว้ก็ตีค้ะจะได้เอาไปอบรมครูว่า อาวุธเหล่านี้อย่าให้นำออกมาจากโรงเรียน ให้อยู่แต่ภายในโรงเรียนเท่านั้น ส่วนโรงเรียนช่างกลเมื่อเวลาวางก็ไปทำอาวุธสังหารในห้องแลบ (lab.) ห้องแลบ (lab.) นั้นสามารถทำเหล็ก ๒ เหลี่ยม ๓ เหลี่ยม ๔ เหลี่ยม เหล็กปลายแหลม ได้ทั้งนั้น อันนี้ครูบาอาจารย์ควบคุมไม่ถึง ขอได้โปรดจัดให้การโรงสักคนหนึ่ง ซึ่งจ้างพิเศษคอยควบคุมก็ได้ ไม่จำเป็นจะต้องครูบาอาจารย์คุม สิ่งเหล่านี้แหละคนเราเมื่อมีอาวุธในมือจิตใจก็ยอมกำแหงหาญขึ้น ไม่กลัวตาย เมื่ออีกฝ่ายหนึ่งถูกเจ็บก็ต้องไปคุมสมัครพรรคพวกกลับเข้ามา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ไทยรัฐว่ามี มือที่สามอีกเหมือนกันค้ะ การที่นิสิตนักศึกษาแยกพวกตีกันก็ตามหรือก่อเหตุบ่อย ๆ ก็ตาม มีมือที่สามจากประเทศรัสเซียโดยจัดหาคนที่มีหน้าตาเหมือนชาวตะวันตกและก็แทรกแซงไปทุกแขนงทุกกิจการ ใครไม่มีเงินก็อุปการะอย่างนี้ ๆ วนๆ คิดว่าจะเป็นการจริงได้ไหม ดิฉันคิดว่าถ้าหากว่า ๆ วนๆ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรู้แจ้งเห็นจริงก็ควรจะจับมาแขวนคอได้แล้ว นี่แหละคือผู้ก่อการร้ายตัวจริงละ ตัวจริงค้ะไม่ใช่ตัวปลอม ดิฉันจึงกราบเรียนถามว่า

๑. ๆ วนๆ จะปฏิบัติได้ไหม ให้สำรวจโรงเรียนช่างก่อสร้าง ช่างกลว่าโรงเรียนใดบ้างที่มีเครื่องมือเครื่องใช้ ยังไม่พอ ถ้าเป็นโรงเรียนรัฐบาล ให้รับจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ให้ครบ ถ้าเป็นโรงเรียนราษฎร์ให้เรียกเจ้าของหรือผู้จัดการมาและกำหนดเวลาให้ว่า ให้หาเครื่องมือเครื่องใช้ให้ครบภายในกำหนดนั้นและหาครูบาอาจารย์มาให้พร้อม

๒. ถ้าโรงเรียนราษฎร์ใดปฏิบัติตามไม่ได้ ๆ วนๆ สั่งให้ยุบเสียเพื่อไม่ให้กลายเป็นช่องโง่

๓. ตามที่ นายรังสฤษฎ์ เชาวนศิริ ให้สัมภาษณ์อย่างนั้นเห็นดีด้วยไหมหรือคิดว่าหนังสือพิมพ์นั้นเป็นหูเป็นตาของรัฐบาล

๔. ที่ ๖๖๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้สัมภาษณ์เช่นนั้น ๖๖๖๖
คิดว่ามีความจริงอยู่มากน้อยเพียงไร สำหรับมือที่สามนี้

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กระทบใจ
จะตอบคำถามหรือไม่อยากจะไม่รับผิดชอบอะไร แต่ว่าท่านสมาชิกตั้งกระทู้ขึ้นมา ก็ตามเรื่องนั้น
กระทบก็ตอบเรื่องนั้น แต่ว่าท่านมาถามเรื่องสถิติเรื่องอะไรต่าง ๆ นานา มันเป็นเรื่องที่ว่ามัน
เป็นคนละเรื่อง ถ้าอยากได้สถิติกระทบจะส่งมาให้สักเล่มหนึ่งก็ได้ แต่ท่านบอกว่า รัฐบาลไม่ตั้งใจ
ไม่พยายาม ไม่หาหนทางรับรอง ก็รัฐบาลก็ตั้งงบประมาณตั้ง ๕,๕๐๐ กว่าล้านบาท เพื่อใช้
ในการศึกษาแล้ว แต่จะให้ทางรัฐบาลจ่ายมากกว่านั้น ก็สภาผู้แทนให้มาหมื่นล้าน กระทบก็เชื่อว่า
เราก็พยายามจะทำให้ได้มากขึ้นกว่านั้น แต่บางสิ่งบางอย่างท่านอ้างมา บอกว่าไม่ทีเสक्टरของ
โรงเรียนช่างกลนะใช้ตีหัวคนได้ กระทบก็บอกว่า ผานไถนาก็ปาหัวคนได้เหมือนกันแล้วจะให้
ชาวนาเล็กไถนาเพราะว่ากลัวจะไปปาหัวคนหรือเปล่า ของเหล่านั้นมันอยู่ในมือเอาไปใช้อย่างไร
เอกลีทืออย่างไรที่ไหนล่ะ อย่างเอกลีทือที่ให้แก่สภานี้บางครั้งบางครั้งวางเอาไปใช้นอกสภา
เอาไปตั้งเป็นกระทู้ในหนังสือพิมพ์ก็มี อะไรเช่นนั้นเป็นต้น แล้วท่านถามว่าที่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยว่ามือที่สามนั้น ความจริง ถ้าหากว่ารู้ตัวเห็นจริงแล้วก็จับมานานแล้วครับ
กระทบเชื่ออย่างนั้นครับเรื่องสำรวจ เครื่องมือเครื่องไม้เห็นดีด้วย กระทบก็สั่งให้สำรวจอยู่แล้ว
และจะสั่งให้มีการปิดบางโรงเรียนด้วยซ้ำไป แต่พอจะปิดขึ้นมา บางครั้งบางครั้งพวกเราที่อยู่
ในนี้วิ่งมาขออย่าเพิ่งปิด เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ขึ้นมาก กระทบก็บอกว่า เรื่องมันบางทีก็เหมือนอย่างว่า
แหละครับ กระทบไม่อยากจะพูดมาก ส่วนที่ท่านบอกว่าเห็นดีเห็นชอบด้วยกับที่รองอธิบดี
ให้สัมภาษณ์หรือเปล่านั้น ก็เป็นความเห็นของเอกชน กระทบก็ไม่อยากจะไปใช้ความเห็น
ของกระทบไปบังคับใคร

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : จากข้ออภิปราย
ในกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไปเมื่อที่นี่ ได้กล่าวถึงเรื่องของการให้สัมภาษณ์
ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้น เป็นข้อที่พาดพิงเป็นการกระทบกระเทือนต่อ
สัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศที่มีสัมพันธ์ไมตรีกับประเทศไทยอยู่ ฉะนั้นผมจึงมีความจำเป็น

ที่จะต้องชี้แจงเพื่อความเข้าใจอันดีความข้อนี้ทางหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งได้ไปเขียนข่าวการให้สัมภาษณ์เกินกว่าความเป็นจริง ข้อเท็จจริงนั้นผมได้ให้สัมภาษณ์ว่า สำหรับมือที่สามที่จะเข้าไปยุ่งนักศึกษานั้นอาจจะมีประเทศฝ่ายซ้าย ซึ่งนับถือในลัทธิคอมมิวนิสต์เข้าไปยุ่งนักศึกษาเพื่อให้เกิดการจลาจลขึ้นในประเทศนี้ได้ ผมได้กล่าวดังนี้ แต่ในเวลาเขาไปเขียนเขาก็ไปบ่งประเทศเขาก็เป็นการกระทบกระเทือนสัมพันธ์ไมตรี ผมจึงได้ชี้แจงไปยังบรรณาธิการ บรรณาธิการได้ตอบมาแล้วว่าจะได้แก้ไขให้ มิได้เป็นคำสัมภาษณ์ เพราะฉะนั้นขอได้โปรดเข้าใจตามนี้ด้วย

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ดิฉันขอบคุณ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ดิฉันพูดไปเช่นนั้นก็เพราะดิฉันอ่านหนังสือพิมพ์พบอย่างนั้น ถ้าหาก ฯพณฯ ได้มาชี้แจงดิฉันก็เข้าใจดี ความคิดขึ้นมาั้นขอถอนค่ะ และก็ยินดีจะถอน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการยังไม่ได้รับรองว่าจะใช้มาตรการใดที่จะทำให้เด็กนักเรียนเหล่านี้หยุดการตีกัน ไม่ได้รับปากว่าจะใช้มาตรการใดนะค่ะ ฉะนั้นการซักถามครั้งที่ ๓ ดิฉันจะขอแต่เพียงว่า

๑. ให้ ฯพณฯ ได้กรุณามีหนังสือถึงหนังสือพิมพ์ทุกฉบับว่า ไม่ต้องปฏิบัติตามคำพูดของรองอธิบดีกรมอาชีวศึกษาหรือในการปิดข่าว ต้องการให้แถลงข่าวเพื่อทางกระทรวงศึกษาจะได้รู้ เพราะว่าถ้าขึ้นปิดข่าวว่ากระทรวงศึกษาธิการจะรู้ โรงเรียนอาจจะฟังไปเป็นแถบๆ แล้วก็ ได้ ขอให้เสนอข่าวให้ด้วย

๒. เหมือนดิฉันเคยเสนอมาแล้ว ถ้านักเรียนโรงเรียนใดก่อเหตุร้ายถึง ๓ ครั้งให้ยุบเสีย ถ้าเป็นโรงเรียนราษฎร์ หมายความว่าคุณไม่อยู่ให้ยุบเสีย ถ้าเป็นโรงเรียนรัฐบาลให้ตัดเงินเดือนครูอาจารย์และให้ย้ายไปสอนที่อื่น ซึ่งต่ำกว่านั้นเป็นการทำโทษ

๓. ให้กระทรวงศึกษาธิการออกกฎข้อบังคับให้ครูอาจารย์ทุกโรงเรียนได้อบรมบ่มนิสัยนักเรียนให้เขาเข้าใจว่า ทุกโรงเรียนหรือโรงเรียนเดียวกันทุกคณะไม่มีการแบ่งแยก ให้อบรมให้เข้าใจในข้อนี้ด้วย ไม่ใช่อบรมให้รักกันแต่หมู่คณะ ยกพวกตีกันหรืออบรมให้รักแต่โรงเรียนแล้วยกพวกตีกัน ดิฉันขอเท่านั้นแหละค่ะ หวังว่าท่านคงจะปฏิบัติตามได้

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านสมาชิกผู้มีศรีได้กล่าวถึงว่าจะใช้มาตรการอย่างไรนั้น ก็ขอทราบเรียนว่าจะใช้มาตรการเด็ดขาดและเนียบขาด ถ้าจำเป็นก็ปิดโรงเรียนเลย แล้วส่วนนักเรียนก็ให้ไล่ออก ส่วนที่บอกว่าจะให้เขียนไปบอกหนังสือพิมพ์ว่าเรื่องรองอธิบดีให้สัมภาษณ์นั้นความจริงรองอธิบดีไม่มีอำนาจจะไปห้ามหนังสือพิมพ์ได้ เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็นจะต้องเขียนไป เพราะถ้าเขียนไปหรือไม่เขียนไปก็มีผลเท่ากัน และเรื่องให้โรงเรียนอบรมอะไรต่าง ๆ นั้น ก็ได้ส่งไปแล้ว และย้ายไปแล้วและก็จะย้ายไปอีก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไปกระทู้ถามด่วน ลำดับ ๒ ของนายสวาสดิ์ สุมาลยศักดิ์ เรื่อง การปลดจุฬาราชมนตรี งามกระทรวงมหาดไทย

นายสวาสดิ์ สุมาลยศักดิ์ (พระนคร) : ผม สวาสดิ์ สุมาลยศักดิ์ ส.ส. จังหวัดพระนคร สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ เท่าที่ทราบนั้น ท่านจุฬาราชมนตรีสังกัดต่อกรมการศาสนา ผมจึงตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แต่ขณะนี้ได้ทราบว่าท่านบรรจุให้ฝ่ายกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ตอบ อย่างนั้นหรือครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ

นายสวาสดิ์ สุมาลยศักดิ์ (พระนคร) : ผมขอตั้งกระทู้ถามด่วนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ได้ทราบว่าทางราชการจะปลดจุฬาราชมนตรีประมุขฝ่ายศาสนาอิสลามองค์ปัจจุบัน ออกจากตำแหน่ง ผมขอเรียนถามว่า

๑. ทางราชการจะถอดถอนจุฬาราชมนตรีออกจากตำแหน่งเป็นความจริงหรือไม่ เพราะเหตุใด
๒. เหตุใดทางราชการจึงก้าวก่ายฝ่ายศาสนจักรอันเป็นที่เคารพของชาวไทยอิสลาม
๓. ทางราชการมีความประสงค์จะใช้จุฬาราชมนตรีเพื่อประโยชน์ทางการเมือง ใช่หรือไม่ เพราะเหตุใด

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ถามท่านสมาชิกผู้มีความสนใจเรื่องดังต่อไปนี้

กระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความสนใจที่ได้ถามมาว่าจะมีการถอดถอนจุฬาราชมนตรีนั้นจริงหรือไม่ ขอตอบว่าไม่เป็นความจริง เพราะฉะนั้นคำถามในข้อที่ ๒ ที่ ๓ ซึ่งเป็นคำตอบอันต่อเนื่องกับข้อที่ ๑ จึงต้องตกไปด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ชักถามครั้งที่ ๑

นายสวสดี สุมาลัยคักดี (พระนคร) : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อทางรัฐบาลได้ยืนยันว่าจะไม่มีการถอดถอนจุฬาราชมนตรี และยืนยันในที่นี้ว่าไม่มีการถอดถอนจุฬาราชมนตรี ฉะนั้นความเป็นจริงผมก็มีความข้องใจอยู่ถึงแม้ว่าจะได้รับการยืนยัน เพราะทั้งนี้เนื่องจากมีเค้าเนื่องจากหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ ฉบับวันที่ ๒๓ กรกฎาคมนี้ ลงข่าวว่าจุฬาราชมนตรีอาจจะสูญเสียตำแหน่ง เนื่องจากจุฬาราชมนตรีมีอายุ ๘๓ ปีแล้ว แต่ว่าเมื่อรัฐบาลตอบว่าไม่มีความประสงค์ที่จะถอดถอนท่านจุฬาราชมนตรี ผมก็มีความพอใจ แต่ว่าเนื่องจากที่มีข้อเขียนต่างๆ ออกมาทางหนังสือพิมพ์โจมตีท่านจุฬาราชมนตรีเป็นลละลอกอยู่ผมจึงคิดว่ารัฐบาลซึ่งเป็นที่สุดยอดของการบริหารราชการแผ่นดินนั้นอาจจะยังไม่ตระหนักถึงกลไกของบุคคลซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชาเพราะว่าได้ออกในลักษณะที่สับสนประมาทท่านจุฬาราชมนตรีอยู่ตลอดเวลา ไม่เห็นทางราชการได้แถลงข่าวออกมาให้เป็นที่อุ่มใจแก่พี่น้องสี่ล้านคน โดยยังปล่อยให้ข่าวเช่นนี้มีอยู่ในหนังสือพิมพ์บางฉบับจากความข้อเขียนที่สับสนประมาทเหยียดหยามประมุขฝ่ายศาสนาซึ่งอยู่ภายใต้รัฐบาลซึ่งเป็นบุคคลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงแต่งตั้ง เพราะฉะนั้นผมอยากจะเห็นทางราชการได้แถลงการณ์ออกมาให้ประจักษ์ชัดว่า ได้มีความสนับสนุนท่านจุฬาราชมนตรี และท่านได้พูดว่าข้อ ๒, ข้อ ๓, ไม่ต้องตอบ เพราะได้ตกไปแล้วนั้น ผมเห็นว่ายังไม่ตก เพราะเนื่องจากที่ว่าผมมีข้อข้องใจหลายประการเป็นต้นว่าการที่ตั้งธรรมเนียมจาริกในการไปเผยแผ่ศาสนาทางภาคใต้ นั้นผมได้พิจารณาดูแล้วว่าการเผยแผ่ศาสนาตามที่รัฐบาลโดยกระทรวงมหาดไทยทำอยู่นั้น ผมเห็นชอบด้วยหลักการ แต่ผมไม่เห็นด้วยในวิธีการ ผมจึงอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง-

มหาดไทยผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรง กล่าวคือ เราว่าการเผยแพร่ธรรมะนี้ผมเห็นด้วยในหลักการ แต่ไม่เห็นด้วยในวิธีการ ซึ่งจะได้เรียนถาม ท่านประธานครับ คือมีว่าเนื่องจากธรรมทูตเป็นผู้เผยแพร่ธรรมะโดยทั่วไป ธรรมจาริกเป็นผู้เผยแพร่ธรรมะแก่คนชาวป่าชาวเขาชาวดอยต่างเชื้อชาติ ทำให้รัฐบาลจึงตั้งธรรมจาริกไปที่ทางภาคใต้ การที่ตั้งไปภาคใต้เช่นนี้ รัฐบาลถือว่าคนภาคใต้เป็นชาวป่าชาวดอยคนต่างเชื้อชาติอย่างนั้นหรือ หรืออย่างไร รู้สึกสลดใจ ถ้าหากว่ารัฐบาลเป็นผู้แบ่งแยกหรือเป็นผู้เข้าใจว่าคนภาคใต้เป็นชาวป่าชาวเขาชาวดอยจึงไม่ตั้งธรรมทูตซึ่งเป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งจะต้องกระทำในฐานะที่จะอุปถัมภ์ศาสนาอิสลาม เมื่อองค์พระมหากษัตริย์ทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก เป็นความพลาดพลังของกระทรวงศึกษาธิการ ทำไม่ไม่ทำทำไม่จึงปล่อยให้กระทรวงมหาดไทยไปใช้ธรรมจาริก อันเป็นที่ได้ว่าคนเหล่านั้นเป็นชาวป่าชาวเขาชาวดอยต่างเชื้อชาติจึงอยากจะทราบข้อเท็จจริงจากกระทรวงมหาดไทยในเรื่องนี้ด้วย เพื่อเป็นเกียรติในศักดิ์ศรีสำหรับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างชนในชาติ เราไม่มีความถูกเหยียดหยามด้วยวิธีการใดๆ จึงอยากจะถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในโอกาสนี้ด้วย

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวงมหาดไทยขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังนี้ ตลอดข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านได้ซักถามปนกับคำอภิปรายจึงจับประเด็นได้ยาก หากขาดตกบกพร่องขอได้กรุณาชี้แจงและเพิ่มเติมด้วย เพื่อจะได้ชี้แจงให้ครบถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้กล่าวไว้แล้วว่าเป็นบทความที่หนังสือพิมพ์เขาเขียนขึ้น ซึ่งอาจจะไม่เป็นข้อเท็จจริงก็ได้ ก็เมื่อท่านทราบชัดอยู่แล้วว่าในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่หนังสือพิมพ์เขาเขียนขึ้นเป็นบทความหรือข่าว ก็ต้องเป็นบทความและข่าวของหนังสือพิมพ์เขาไป ไม่ใช่เป็นเรื่องทางการแถลงการณ์ของราชการ และอาจจะไม่เป็นความจริงตามข่าวและบทความนั้นก็ได้อีก ก็เป็นหน้าที่ของผู้ที่เป็นข่าวและเป็นบทความนั้นจะดำเนินการ สำหรับถ้อยคำในตอนหนึ่งที่ท่านได้กล่าวว่า จุฬาราชมนตรีอยู่ใต้บังคับบัญชาของกระทรวงมหาดไทยนั้นขอเรียนให้ทราบว่าจุฬาราชมนตรีมิได้อยู่ใต้บังคับบัญชาของกระทรวงมหาดไทย จุฬาราชมนตรีนั้นเป็นตำแหน่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ในพระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นประมุขทางฝ่ายศาสนา

อิสลามแห่งประเทศไทย ในการที่ท่านว่าหนังสือพิมพ์ได้ลงบทความและข่าวที่ทำให้เกิดเป็นการสบประมาท เป็นการดูถูกดูแคลนศาสนา ดูถูกดูแคลนสบประมาทจุฬาราชมนตรีนั้น ทำให้ไม่เห็นทางราชการยื่นมือเข้าไปจัดการในเรื่องนี้ก็ขอเรียนตอบข้อซักถามของท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติว่า การสบประมาทก็ดี การใส่ความก็ดีนี่มันเป็นความผิดต่อส่วนตัวระหว่างผู้กระทำกร และถูกกระทำกรนั้น ไม่เป็นหน้าที่ของทางราชการจะพึงไปกระทำอันใดขึ้น เพราะหากว่าถ้าผู้ที่ ถูกกล่าวถูกหาถูกว่านั้นเขาไม่ถือว่าเป็นการสบประมาทและใส่ความแล้ว ทางราชการซึ่งไม่ใช่ เป็นตัวเจ้าทุกข์เองจะไปดำเนินการใดๆ ก็ไม่ได้ และเรื่องนี้เองทางราชการได้อยู่ในความระมัดระวัง อยู่มาก ในฐานะที่เรียกว่าศาสนาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ศาสนาของปวงชนชาวไทยส่วนมากนั้นเราจะต้อง ระวังในการกระทบกระเทือน มิให้เป็นการก้าวก่ายล่วงล้ำสิทธิของเขาเกินไปนัก จะทำให้เป็นการ กระทบกระเทือนกันได้ จึงได้รอฟังอยู่ แต่ถึงอย่างไรก็ตามในเรื่องนี้โดยการให้สัมภาษณ์ของ กระทรวงมหาดไทยเองได้ชี้แจงให้หนังสือพิมพ์ไปแล้วว่าไม่มีการถอดถอนจุฬาราชมนตรีอย่างใด และเรื่องที่ถูกกล่าวหาต่างกันต่าง ๆ นั้นก็เป็นเรื่องกล่าวหาว่าซึ่งหนังสือพิมพ์ไปโคด (code) เอามาจาก บุคคลต่าง ๆ เป็นส่วนมาก ขอให้ช่วยกันให้ความระมัดระวังด้วย เพราะว่าเป็นศาสนาของปวงชน ชาวไทยที่มีจำนวนมากอยู่ เราก็ได้กระทำได้แต่เพียงเท่านี้ สำหรับที่ท่านมีความสงสัยในเรื่อง ธรรมจาริกนั้นนั้น ธรรมจาริกนั้นนั้นเป็นเรื่องการส่งเสริมศาสนาของทุก ๆ ศาสนาที่เป็นความ ปรารถนาของรัฐบาลนี้และเป็นนโยบายที่รัฐบาลนี้ได้ประกาศไว้ว่ารัฐบาลจะส่งเสริมศาสนา ทุกศาสนาโดยให้ความเป็นธรรมสม่ำเสมอ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องศาสนาอิสลามนั้นนั้น เป็นศาสนาซึ่งมีจำนวนประชาชนคนไทยนับถืออยู่เป็นจำนวนมากรองจากศาสนาพุทธใน ประเทศไทยนี้ เพราะฉะนั้นก็เป็นศาสนาหนึ่งที่ทางรัฐบาลได้สนับสนุน ในการจัดธรรมจาริก ไปเผยแพร่ศาสนานั้นนั้น ก็ได้จัดไปในรูปการส่งเสริม ให้การส่งเสริมต่อโต๊ะครูหรือผู้ที่มีความรู้ ทางศาสนาหรือองค์กรที่มีความประสงค์จะไปเผยแพร่ศาสนา ทางราชการก็สนับสนุนและส่งเสริม ไปหาได้เข้าไปเป็นตัวการดำเนินการเองอย่างใดไม่ และท่านได้ยกมาเปรียบเทียบกับว่าธรรมทูต หรือธรรมจาริกของฝ่ายพุทธศาสนานั้น ได้ไปสอนชาวเขาชาวป่าชาวดอยอะไรต่าง ๆ จึงทำให้ เป็นที่มัวหมองแก่ศาสนาอิสลามที่ดูถูกว่าชาวอิสลามนั้นเป็นชาวเขาชาวป่าชาวดอย จึงต้องจัด ธรรมจาริกหรือธรรมทูตไปสอนชาวอิสลามด้วยนั้น ผมรับทราบด้วยความเสียใจยิ่ง ที่ท่านมี

ความคิดอันต่ำต้อยในทางที่เห็นว่าชาวอิสลามกลายเป็นชาวเขาชาวป่าชาวดอย เขาจึงต้องมาสั่งสอน
แต่ว่าที่ท่านเอาไปเปรียบเทียบกับกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดียวครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ผมขอความกรุณา
ให้พิจารณาคำว่า "ต่ำต้อย" คือเป็นการไม่ให้เกียรติแก่สมาชิกไปครับ

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ผมขอถอนครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอขอบคุณมาก

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : เป็นความคิด
ของผมอาจจะผิดพลาดไป คือเพราะว่าเป็นความคิดอันไม่นึกถึงพอ ไม่นึกถึงพอว่าเป็นการส่งเสริม
แต่ถ้าเอาไปเปรียบเทียบกับกันดังนั้นแล้ว มันคนละกรณีกัน กรณีของการสอนชาวเขาชาวป่าชาวดอย
นั้นเป็นการจัดการโดยเชิญคณะสงฆ์มาปรึกษาหารือ คณะสงฆ์เห็นชอบด้วยและอาสาสมัคร
ขึ้นไปในการที่ไปเผยแผ่พุทธศาสนาในดินแดนที่ห่างไกล อันนี้ก็เป็นการจัดการของทางราชการ
จัดตั้งแต่เริ่มเดินทาง จนกระทั่งถวายปัจจัย ถวายที่พักอาศัย จัดการคุ้มครองให้อะไรขึ้นไปอย่างนี้
แต่ผิดกันกับที่เราส่งเสริมทางฝ่ายอิสลาม ในการที่เป็นธรรมจาริกของฝ่ายอิสลามนั้น ส่งเสริมไป
ช่วยเหลือให้ความสะดวก บางแห่งก็มาขอร้องให้ทางราชการสนับสนุนค่าโดยสาร บางแห่ง
ก็มาขอสนับสนุนค่าเบี้ยเลี้ยง บางแห่งก็ขอความช่วยเหลือสถานที่ อะไรต่างๆ เหล่านี้เราก็ให้
การสนับสนุนไป หากได้เป็นการจัดการประการใดไม่ ผมหวังว่าความปรารถนาดีอันนี้ ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติขอได้ให้ความกรุณาคิดว่าเป็นความปรารถนาดี หากได้ใช้เป็นการเมืองประการใดไม่
และก็จะทำให้ความมีมัวหมองระหว่างประชาชนคนไทย อันถือศาสนาแตกต่างกันนี้จะเป็นการ
แตกแยกไปนั้นได้หมดสิ้นไปด้วย จะขอบพระคุณมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เชิญครับ ชักถามครั้งที่ ๒

นายสวาสดี สุมภลย์ศักดิ์ (พระนคร) : ผมฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
และในฐานะเป็นรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งผมก็คิดว่าท่านเป็นคนสำคัญของชาติและก็คงสำคัญ

ต่อไปในอนาคต เป็นที่หวังของคนในชาติ แต่ผมยังไม่สบายใจและท่านได้ว่าผมต่ำต้อย ท่านก็ได้กรุณาถอนไปแล้ว ดังนั้นท่านอธิบายวาทนในเรื่องธรรมทูตธรรมจาริกนี้ผมไม่เข้าใจว่า ท่านเข้าใจไขว่เขวอย่างไร เพราะฉะนั้นผมจะอ่านเอกสารเรื่องนี้ให้ฟังซึ่งเป็นเอกสารของกรมการศาสนาสรุปผลของธรรมทูต ในปี ๒๕๑๑ ในหน้าที่ ๒๑ นะครับ ผมอยากจะเรียนให้ท่านรองนายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาแต่ที่สำคัญ ๆ นะครับ

นายสวาสดี สุมาลย์ศักดิ์ (พระนคร) : ครับ ข้อ ๔ เขาว่าอย่างนี้ องค์การเผยแผ่พระศาสนาที่ทำกันเป็นกิจจะลักษณะมีอยู่ ๓ องค์การ คือ

๑. พระธรรมทูตของกรมการศาสนา
๒. ธรรมจาริกของกรมประชาสัมพันธ์
๓. ธรรมพัฒนา

ต่างปฏิบัติไปคนละแนว มีวัตถุประสงค์ต่างกัน คือธรรมทูตจาริกเผยแผ่ไปทั่วท้องที่ไม่จำกัดว่าเจริญหรือก้นดง ธรรมจาริก ฟังนะครับ ธรรมจาริกมุ่งหมายและปฏิบัติแก่ชาวป่าชาวเขา โดยมากเป็นคนต่างเชื้อชาติ ธรรมพัฒนาตั้งอยู่ในท้องที่ก้นดงครับมีอธิบายว่าอย่างนี้เป็นเอกสารทางราชการ เมื่อได้พิจารณาเอกสาร ซึ่งถือได้ว่าเป็นเอกสารของกระทรวงศึกษาธิการ เช่นนี้ ผมก็มีความเศร้าใจว่า ทำไมกระทรวงศึกษาธิการจึงไม่ให้เกียรติแก่มุสลิมภาคใต้ที่ตั้งเป็นลักษณะเป็นธรรมทูตเป็นผู้เผยแผ่ธรรม แต่ตั้งในรูปธรรมจาริกนี้เท่ากับสบประมาทว่าคนเหล่านั้นเป็นชาวป่าชาวเขาต่างเชื้อชาติลักษณะเช่นนี้มันก็ถือว่า เราจะไปพูดว่าคนภาคใต้แบ่งแยก แต่รัฐบาลทำลักษณะเช่นนี้เป็นอย่างไร ผมสงสัยข้อนี้และอีกประการหนึ่ง ผมเห็นได้ว่าโอกาสที่จะตั้งธรรมทูตก็ได้ ทำไมจึงไม่ตั้งธรรมทูต ตั้งธรรมจาริกลักษณะนี้ ผมเห็นว่าให้เกียรติพอแล้วหรือ ทำไมเอกสารนี้จึงไม่ได้พิจารณาด้วยวิธีการอย่างนี้ สมควรไหมที่จะกระทำเช่นนี้เพื่อความภาคภูมิใจระหว่างคนในชาติและความเท่าเทียมกัน ความมีเสรีภาพในการเป็น

พลเมืองของชาติ ในการที่เสียภาษีอากรให้แก่ชาติ รักษาดีเท่าเทียมกัน แต่เวลาศาสนาสำคัญนั้น ให้มีธรรมทูต ส่วนศาสนาอิสลามเป็นลูกเมียน้อยหรืออย่างไร ให้ธรรมจาริกเป็นชาวป่าชาวเขา ผมขอให้อธิบายตอนนี้ครับ ตามหลักฐานเอกสารนี้ ซึ่งท่านก็ดูได้นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้ ผมก็ได้เรียนแล้วว่า ผมได้ขึ้นมาตอบกระทู้ในนามของกระทรวงมหาดไทย งานของแต่ละกระทรวงนั้นก็เป็งานที่เราต่างคนต่างทำตามโครงการซึ่งได้รับอนุมัติจากรัฐบาลไปแล้ว ส่วนการจะเขียนข้อความหนังสือและแปลข้อความหนังสือ นั้น เราก็ทำกันไปกันตามความเข้าใจของแต่ละฝ่ายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องธรรมทูตกับธรรมจาริกนั้น ผมได้เรียนและชี้แจงให้ฟังแล้วว่า ทางกระทรวงมหาดไทยมิได้ไปจัดการ มิได้ไปจัดการเรื่องธรรมจาริก เป็นแต่เพียงให้ความสนับสนุนส่งเสริมต่อองค์กรเอกชน ผู้ที่ดำเนินการในเรื่องนี้โดยวิธีการต่าง ๆ ส่วนในเรื่องการจัดการเรื่องธรรมทูตนั้น เป็นการจัดการโดยกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นโครงการ การที่ใช้คำว่าจาริกหรือธรรมทูตของกระทรวงมหาดไทยนั้นมีความหมายดังนี้ คำว่าธรรมทูตนั้นเราจัดไปยังบุคคลที่เราได้พิจารณาว่าเป็นคนละเชื้อชาติ จึงต้องส่งทูตไปหาความเข้าใจในเรื่องศาสนา ส่วนธรรมจาริกนั้นเราถือว่าเป็นคนชาติเดียวกัน เราส่งคนชาติเดียวกันจาริกจรรยาหรือว่าเดินไปหาเพื่อเผยแพร่ ค่าแปลของกระทรวงมหาดไทยเป็นดังนี้ แต่ท่านสมาชิกไปอ่านของกระทรวงศึกษาธิการ และก็เลยมาโกรธกระทรวงมหาดไทย ผมว่าท่านโกรธผิดที่

นายสวาสดี สุมาลัยศักดิ์ (พระนคร) : ผมก็ไม่ทราบว่ามีสองรัฐบาลคือรัฐบาลหนึ่งจัดแบบหนึ่ง รัฐบาลหนึ่งจัดอีกแบบหนึ่ง ผมก็เศร้าใจครับ ผมได้ยืนยันแล้วว่าเอกสารของกระทรวงศึกษาธิการนี้เป็นเอกสารที่ยอมรับในรัฐบาล แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพูดไปเสียอีกอย่างหนึ่ง กลับกันกับเอกสารที่มีเป็นทางราชการ ผมก็บอกว่า จะขอร้องขอให้เกียรติโดยจัดเป็นธรรมทูตได้หรือไม่ เพื่อเป็นเกียรติแก่เขาเหล่านั้น ไม่มีการแบ่งแยก ไม่มีการสบประมาทดูถูกเขาเป็นชาวป่าชาวเขาจะทำได้ไหม ท่านก็อธิบายวกวนเสียเลอะหมดเลยหมายความว่าอย่างไร ผมว่าจะเท่าไหนไขกลบอย่างไรผมก็ไม่ทราบครับ ท่านที่รัก และผมอยากจะถามท่านต่อไปอีกอยากจะถามต่อไปอีกว่า เมื่อครั้งที่องค์พระประมุขของชาติ คือ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ประทานในการฉลองพระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน ๑๔ ศตวรรษ พระองค์ทรงมีพระกระแสรับสั่งกับท่านจุฬาราชมนตรีว่า อยากเห็นพระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน ที่แปลเป็นภาษาไทย โดยพระองค์ทรงย้ำกับท่านจุฬาราชมนตรีว่า ให้แปลจากต้นฉบับภาษาอาหรับ โดยตรง แต่ปรากฏว่าขณะนั้นะครับ คณะกรรมการพัฒนาภาคใต้ได้เสนอต่อกระทรวงมหาดไทย ได้นำหนังสือแปลพระคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งแปลจากภาษาอังกฤษไปแจก ไม่ได้รับความนิยม จากภาคใต้ เพราะว่าการถ่ายจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง มันอาจจะขาดไป แล้วก็ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงปรารถนาเช่นนี้ รัฐบาลได้เจริญรอยตามพระยุคลบาทพระองค์ท่านหรือไม่ และผมเองได้ยื่นหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการขอเงิน ๘ แสนบาท เพื่อให้ จุฬาราชมนตรีแปลพระคัมภีร์นั้นให้เป็นการสนองพระยุคลบาทองค์พระประมุขของชาติ องค์อัครศาสนูปถัมภก ให้ดำเนินการ ก็ไม่ทราบที่รัฐบาลได้ทำอะไร ไปชื่อของเอกชนแจก ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย องค์ประมุขทรงมีความปรารถนา จึงอยากจะทราบว่ารัฐบาลได้ดำเนินการ เรื่องนี้ประการใดหรือไม่ ส่วนอธิบยธรรมทูตธรรมจาริกนะ ผมทราบแล้วว่าท่านว่ากันเสียจน เลอะละครับ ผมก็เข้าใจละครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณสวาสดีครับ เรื่องคำอภิปรายนะครับ ถ้อยคำ ที่อภิปราย ผมขอความกรุณา เรื่องการเปรียบเทียบนะครับ อย่าเอาคนไปเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น เตาใหญ่ไขกอลบอะไร ให้เปรียบเทียบกับคนด้วยกัน

นายสวาสดี สุมาลย์ศักดิ์ (พระนคร) : ผมขอถอนครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอขอบคุณมาก เชิญท่านรัฐมนตรีครับ ขอคุณ มากครับคุณสวาสดี

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ผมได้เรียน ให้ทราบถึงวิถีทางการบริหารราชการของแต่ละกระทรวงนั้นว่า ย่อมมีโครงการเสนอไปยังรัฐบาล รัฐบาลอนุมัติแล้วก็ต่างคนต่างทำ ไม่ใช่มีสองรัฐบาล เป็นโครงการของแต่ละฝ่าย สำหรับที่ท่าน ได้กรุณาซักถามถึงเรื่องการพิมพ์คัมภีร์อัลกุรอาน ฉบับจุฬาราชมนตรีเพื่อส่งไปจังหวัดภาคใต้นั้น

ทางรัฐบาลได้โดยเสด็จตามพระราชประสงค์ทุกประการ ไม่มีสิ่งใดที่เป็นข้อขัดข้อง แต่สำหรับ
 ที่ว่ากระทรวงมหาดไทยได้ไปพิมพ์คัมภีร์อัลกุรอานฉบับอื่นไปแจก ไม่พิมพ์ฉบับของจุฬาราชมนตรี
 ไปแจกนั้น ก็อีกนั่นแหละครับ ผมขอเรียนข้อเท็จจริงว่าเป็นการส่งเสริมในหน้าที่ของกระทรวง
 มหาดไทย เมื่อมีผู้มีความรู้และมีศักดิ์มีศรีในทางศาสนาของอิสลาม เขาได้มาเสนอหนังสือ
 พระคัมภีร์อัลกุรอานฉบับซึ่งเขาแปลมาจากต้นฉบับต่าง ๆ โดยมาขอให้ทางราชการช่วยสนับสนุน
 ทางราชการก็ยึดหลักในการสนับสนุนศาสนาได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับว่าฉบับไหนถูกหรือไม่ถูก
 จริงหรือไม่จริง ฉบับไหนใกล้เคียงหรือไม่ใกล้เคียงเมื่อเขาร้องให้สนับสนุน มีงบประมาณในการนี้อยู่
 ก็ให้การสนับสนุนไป แต่ส่วนเรื่องจะจริงหรือไม่จริง ถูกหรือไม่ถูก ถือไม่ถือนั่น ก็เป็นหน้าที่
 ของผู้ถือศาสนาเขาจะไปดำเนินการเป็นเรื่องการส่งเสริม ขอได้โปรดให้ความเข้าใจในฐานะของรัฐบาล
 และทางราชการที่ดำเนินการด้วยจะขอบพระคุณมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ชักครั้งที่ ๓ นะครับคุณสวาสดี

นายสวาสดี สุมาลัยศักดิ์ (พระนคร) : ครั้งที่ ๓ แล้วใช้ใหม่ครับท่านประธานที่เคารพ
 เมื่อเวลามีจำกัดผมก็อยากจะถามอีกข้อเดียว นี่ครั้งที่ ๓ ใช้ใหม่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครั้งที่ ๓ แล้วครับ

นายสวาสดี สุมาลัยศักดิ์ (พระนคร) : ครั้งที่ ๓ แล้วหรือครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ

นายสวาสดี สุมาลัยศักดิ์ : ผมคิดว่าครั้งที่ ๓ นี่นะครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ครับ ขอโทษ ๆ ไม่ใช่ผมให้สิทธิคุณ
 คุณจะอภิปรายผมก็อนุญาตครับ

นายสวาสดี สุมาลัยศักดิ์ (พระนคร) : คือผมมีความข้องใจ ครั้งหนึ่งผมได้ตั้งกระทู้
 ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เรื่องเกี่ยวกับเรือไปเมกกะว่าท่านจะโมนโปลี
 (monopoly) ไหม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เรื่องน้ำมันนอกประเด็นไปแล้วครับ

นายสวัสดิ์ สุมาลัยศักดิ์ (พระนคร) : หรือครับ ขอขอบคุณ ผมไม่พูดแล้วครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กระทู้ถามด่วน ลำดับ ๒ ของนายทองดี อิศราชีวิน เรื่อง การต้อนรับนักศึกษาใหม่โดยวิธีการไม่เหมาะสม ถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน ผู้แทนราษฎรจังหวัด เชียงใหม่ สังกัดพรรคอิสระธรรม ซึ่งเป็นฝ่ายค้านของราษฎร ขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่าบรรดามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตลอดจน วิทยาลัยหลายแห่ง จัดพิธีการต้อนรับนักศึกษาใหม่โดยวิธีการที่ไม่เหมาะสม เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักศึกษาใหม่ได้รับบาดเจ็บถึง ๓ ราย วิทยาลัยที่นครปฐม นักศึกษาหญิง กระຈกบาดเจ็บหน้าต้อเย็บถึง ๑๒ เซ็ม ถึงกับเสียชีวิต นอกจากนี้ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ใช้วิธีการต้อนรับโดยบีบบังคับให้นักศึกษาหญิงชายแยกพวกเปลือยกายอาบน้ำรวมหมู่ ซึ่งเป็นการทารุณจิตใจของนักศึกษาใหม่อย่างที่สุด ยิ่งกว่านั้นยังได้ทราบว่ ในคืนวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ศกนี้ ทางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แจ้งว่าจะจัดการต้อนรับนักศึกษาใหม่ในเวลา ๐๒.๐๐ นาฬิกา โดยยิงปืน ๓ นัดซ้อน ๆ ปลุกนักศึกษาใหม่ให้ตื่นจากที่นอนแล้วบังคับให้วิ่ง ๒ รอบทั่วบริเวณ มหาวิทยาลัย ซึ่งมีเนื้อที่ ๑,๔๐๐ ไร่ ทั้งบนทางแห้งและลุยโคลน พฤติกรรมดังกล่าวนี้ข้าพเจ้าขอประทานกราบเรียนถามว่า ผู้ใดเป็นผู้กำหนดจัดให้มีพิธีการต้อนรับนักศึกษาใหม่ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และในวิทยาลัยอื่น ฯพณฯ จะสั่งห้ามมิให้มีพิธีการต้อนรับดังกล่าวอย่างเด็ดขาดอย่างไรหรือไม่

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ด่วนของท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติดังนี้

ตามที่ปรากฏว่าในการทำพิธีต้อนรับนิสิตและนักศึกษาโดยวิธีการที่ไม่เหมาะสมนั้นเท่าที่ข้าพเจ้าทราบก็มีอยู่บ้าง แต่ไม่ถึงขนาดรุนแรงดังที่ปรากฏข่าวโดยทั่ว ๆ ไปนั้น อันนี้ก็จะเห็นได้จากที่ได้มีหนังสือพิมพ์บางฉบับได้ลงขอร้องในข่าวที่เขาไปลงไปในนิตยสารมหาวิทยาลัยบางมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว ในการจัดให้มีพิธีการต้อนรับนิสิตนักศึกษานั้น ทางนิสิตนักศึกษาเขาจัดกันขึ้นเอง ไม่ใช่ทางการของมหาวิทยาลัยจัดหรือทางอธิการบดีเป็นผู้จัดขึ้น ในการที่จะให้ข้าพเจ้าสั่งว่าควรจะให้เลิกวิธีการต้อนรับน้องใหม่โดยเด็ดขาดหรือไม่นั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าการต้อนรับน้องใหม่นั้น ถ้าเรากระทำในทางที่เหมาะสมก็จะเป็นการที่ดีเหมือนกัน ที่จะทำให้นักศึกษาหรือนิสิตเก่ากับนักศึกษาหรือนิสิตใหม่มีความเข้าใจ มีความกลมเกลียวกัน ดังประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้เคยเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มาแล้ว เมื่อก่อนนี้ก็มี การรับน้องใหม่ในทางที่บางเรื่องข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เหมาะสมก็ได้สั่งแก้ไขและชี้แจงว่า ทางที่ดีเราควรจะทำโดยละมุนละม่อมและเพื่อให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวกัน เช่นเป็นต้นว่า ในตอนเช้าเราก็มีทำบุญใส่บาตรร่วมกันระหว่างนิสิตแก่นิสิตใหม่ แล้วก็หลังจากนั้นหัวหน้านิสิตเก่าหรือนักศึกษาเก่าก็กล่าวพิธีต้อนรับน้องใหม่ที่เข้ามาด้วยความยินดี แล้วนักศึกษาใหม่หรือนิสิตใหม่ก็กล่าวตอบยืนยันในการที่จะปฏิบัติในหน้าที่ของนิสิตนักศึกษาไปในทางที่ดี และในตอนเย็นถ้าจะมีการรับประทานอาหารร่วมกันก็เพื่อเป็นการเชื่อมความสามัคคี ไม่ใช่พิธีกระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นทางไม่เหมาะสม แล้วก็ปรากฏว่าเขาได้ดำเนินการอย่างนั้นมา เพราะฉะนั้นในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ต่อจากนั้นก็ไม่มีเรื่องที่ไม่ดีเกิดขึ้น แล้วก็ข้าพเจ้าเองในตอนนั้นก็ ได้ชี้แจงกับบรรดาอธิการบดีมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งในตอนนั้นส่วนมากเป็นพวกรัฐมนตรี ในคณะรัฐบาลว่า ขอให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ พยายามดำเนินการดังที่ข้าพเจ้าได้กระทำมาแล้วนั้น และเมื่อได้เปลี่ยนจากรัฐมนตรีมาเป็นอธิการบดีในสมัยนี้ข้าพเจ้าก็ได้ชี้แจงกับตัวทำนออธิการบดีมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ให้พยายามดำเนินการไปในทางที่เหมาะสมในทางที่ก่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างนักศึกษาเก่าและนักศึกษาใหม่ต่อไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) ในการซักถามของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าจะไม่อภิปราย ข้าพเจ้าจะขอซักถามแบบสภาผู้แทนราษฎรในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อที่ทาง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ยังไม่ตอบข้าพเจ้าถึงข้อเท็จจริงที่ว่านิสิตในจุฬาลงกรณ์ฯ ถึง ๓ รายได้รับบาดเจ็บหรือไม่ และวิทยาลัยนครปฐม นักศึกษาหญิงกระจากบาดเจ็บหน้าต้องเย็บถึง ๑๒ เข็มและเสียโฉมนั้น อันนี้เป็นความจริงประการใดหรือไม่

๒. ข้าพเจ้าขอถามว่า ฯพณฯ จะมีวิธีการหรือประเพณีอย่างเด็ดขาดออกกฎข้อบังคับว่าให้ต้อนรับน้องใหม่โดยไม่กระทบกระเทือนจิตใจของนิสิตกับนักศึกษา จะได้หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คราวที่แล้ว ดีหนึ่ง ดีสอง ไปปลุกเด็กลุกขึ้นวิ่งเต้น ลุยโคลนอะไรเหล่านี้ อันนั้นมันเป็นการทำลายจิตใจ เวลานั้นเป็นเวลาทีนิทรารมณ์ท่านประธานที่เคารพต้องการสงบ อย่างนี้ท่านจะสั่งให้เลิกเด็ดขาดจะได้หรือไม่

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี): ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ที่ท่านถามเป็นครั้งที่ ๒ เกี่ยวกับนิสิตจุฬาลงกรณ์ฯ ว่ามีการบาดเจ็บ คือนิสิตศิลปากรมีการบาดเจ็บถึงต้องเย็บ ๑๒ เข็ม อะไรเช่นนั้น ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า เรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่ได้รับรายงานจากทางมหาวิทยาลัย และก็ไม่ได้ทราบข่าวอันนี้ เมื่อท่านได้เสนอมา ข้าพเจ้าจะได้ไปทำการสอบสวนต่อไป ที่ท่านว่าจะให้มีคำสั่งห้ามไม่ให้มีการต้อนรับน้องใหม่เสียเลยนั้น จะกระทำได้หรือไม่ ข้าพเจ้าได้ชี้แจงเมื่อคืนว่า ถ้าเรามีการต้อนรับโดยวิธีที่เหมาะสมที่ถูกต้อง มันก็จะทำให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวรักใคร่กันในระหว่างนิสิตเก่าและนิสิตใหม่ให้เกิดความเคารพนับถือกัน เพราะฉะนั้นจึงยังไม่ได้มีคำสั่งโดยเด็ดขาดในเรื่องนี้ แต่ถ้าหากว่าต่อไปเกิดมีเรื่องที่ไม่เหมาะสมขึ้นอีก ข้าพเจ้าจะได้สั่งโดยเด็ดขาดว่าไม่ให้กระทำการต้อนรับน้องใหม่ต่อไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): บางทีเมื่อที่คำซักถามของข้าพเจ้า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีอาจจะฟังคลาดเคลื่อนไป ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าข้าพเจ้าจะไม่ให้มีพิธีการต้อนรับน้องใหม่ ข้าพเจ้าถามว่าวิธีการที่จะต้อนรับน้องใหม่นะ อย่าให้ทำลายจิตใจหรือทารุณ เช่นว่าตักดินคำคั้นปลุกเขาขึ้นมาวิ่งลุยโคลน บางทีก็ทนายจนสั้นอย่างนี้ท่านจะสั่งให้เลิกเสียจะได้หรือไม่ และข้าพเจ้าเองพอใจ รัฐบาลจะดำเนินการตามที่ข้าพเจ้าเสนอแนะอย่างนี้ จะได้หรือไม่ คือทำพิธีทำบุญตักบาตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยจังหวัดเชียงใหม่ ท่านจะทำพิธีบายศรี จะได้หรือไม่

หรือมีข้อพื้นเมืองให้กลมเกลียวกันอย่างนี้ แต่ข้าพเจ้าเองไม่พึงปรารถนาที่จะให้มีแบบเพลงสมัยใหม่ จี๊โก้ จี๊กกี๋ ช๊ะ ช๊ะ อย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่ต้องการ นี่รัฐบาลจะปฏิบัติได้ไหม ส่งไปขอให้ดำเนินการใช้แบบดนตรีพื้นเมือง อย่างนี้เป็นต้น จะได้หรือไม่

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี): ข้าพเจ้าขอตอบครั้งที่ ๒ ของท่านสมาชิกว่า ในการที่ท่านชักตัวอย่างทางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่ามีการกระทำที่รุนแรง มีการยิงปืนแล้วให้นิสิตใหม่ขึ้นมกิ้ง มาออกกำลัง อะไรเช่นนั้น ข้าพเจ้าได้สอบถามทางอธิการบดีแล้วว่าไม่มีการรุนแรงขนาดนั้น แต่ว่าข้าพเจ้าก็ได้ย้ายกับอธิการบดีไปว่า อย่าให้มันมีเรื่องขึ้นเช่นนี้ เพราะว่ามันเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความแตกร้างขึ้นระหว่างนิสิตเก่ากับนิสิตใหม่ ซึ่งมันจะเป็นเรื่องที่แก้แค้นกันอยู่เรื่อย ๆ ตลอดไป เพราะฉะนั้นก็อย่าให้มีเรื่องเช่นนี้ขึ้น ส่วนที่ท่านบอกว่าควรจะทำการศึกษาต้อนรับน้องใหม่ในวิธีที่เหมาะสม ข้าพเจ้าได้ชี้แจงแล้ว แล้วชักตัวอย่างมาแล้ว ข้าพเจ้าได้ดำเนินการมาแล้ว และก็ได้ผลมาแล้ว ก็อยากจะให้มหาวิทยาลัยต่างๆ ได้ทำไปในทำนองนั้น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ครั้งสุดท้าย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ข้าพเจ้าขอซักถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า ฯพณฯ ในฐานะที่เป็นประธานสภามหาวิทยาลัย ท่านจะออกกฎข้อบังคับเป็นระเบียบแบบแผนประเพณีให้มหาวิทยาลัยต่างๆ ไม่ว่าจะภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคอีสาน ดำเนินวิธีการต้อนรับแบบขนบธรรมเนียมประเพณีพื้นเมืองของแต่ละภาค จะได้หรือไม่เท่านี้ ข้าพเจ้าขอซักเพียงเท่านี้

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี): ข้าพเจ้าขอเรียนตอบข้อซักถามในข้อนี้ว่า ในขั้นนี้ข้าพเจ้าเพียงแต่ชี้แจงแก่อธิการบดีของทุกๆ มหาวิทยาลัยว่าควรจะทำดำเนินการดังที่ข้าพเจ้าได้เคยดำเนินการมาแล้ว และก็รู้สึกว่าจะทำให้มีความเรียบร้อยดี ในระหว่างนิสิตเก่าหรือนักศึกษาเก่าและนักศึกษาใหม่ ส่วนที่จะให้ออกคำสั่งลงไปโดยเด็ดขาดว่าต้องทำอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็ขอรอดูว่าผลที่ข้าพเจ้าได้ชี้แจงแก่อธิการบดีมหาวิทยาลัยต่างๆ ให้ไปดำเนินการนั้น จะเป็นผลหรือไม่ ถ้าหากว่าไม่เป็นผล หรือมีเรื่องที่ไม่ดีเกิดขึ้นอีก ก็จะได้ออกคำสั่งโดยเด็ดขาดต่อไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไปกระทู้ถามธรรมดา ของ นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ เรื่อง ความสูญเปล่าของงบประมาณแผ่นดิน งาม ๆ หนา นายกรัฐมนตรี

นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ (อุบลราชธานี) : ผม นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดอุบลราชธานี ขอตั้งกระทู้ถาม งาม ๆ หนา นายกรัฐมนตรี เรื่องความสูญเปล่าของงบประมาณแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

เนื่องจากในปัจจุบันนี้ ทางราชการได้ใช้งบประมาณบางประเภทไปโดยไม่เกิดประโยชน์ เช่นการใช้เงินงบประมาณเพื่อสร้างถนนหรือขุดบ่อเพื่อให้ประชาชนมีน้ำดื่ม น้ำใช้ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าของเรื่องในระดับอำเภอทำไปไม่ถูกระเบียบและขาดหลักวิชาการ เช่น ตนเองเป็นผู้ออกแบบและควบคุมการดำเนินการก่อสร้างเองโดยไม่อาศัยช่างผู้ชำนาญงาน พอเสร็จแล้วถนนที่สร้างนั้นไม่สามารถเก็บกักน้ำไว้ได้ เพราะพังไปเสียหรือไม่ก็รั่วอย่างไม่มีทางแก้ไข ส่วนบ่อน้ำพอลงหน้าแล้ง ซึ่งเป็นเวลาที่ประชาชนเกิดความเดือดร้อน เรื่องน้ำกลับไม่มีน้ำมาบรรเทาความเดือดร้อน จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลได้ทราบข้อเท็จจริงเรื่องนี้หรือไม่
๒. รัฐบาลได้ติดตามผลการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินเกี่ยวกับเรื่องเช่นนี้อย่างไรหรือไม่
๓. รัฐบาลจะหาทางแก้ไขไม่ให้เกิดความสูญเปล่าของเงินแผ่นดินเช่นนี้ได้อย่างไร
๔. เพื่อป้องกันการทุจริตในการดำเนินงาน รัฐบาลจะแก้ไขระเบียบการจ้างเสียจะได้หรือไม่

พลโท แสวง เสนาณรงค์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงในสำนักนายกรัฐมนตรี) : สำนักนายกรัฐมนตรีขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

๑. รัฐบาลได้ทราบข้อเท็จจริงแล้ว และความบกพร่องที่กล่าวนั้นมีเพียงส่วนน้อย

เพราะในปีหนึ่ง ๆ มีการขุดบ่อน้ำ และการสร้างทำนบเป็นจำนวนมาก เช่น ในระยะประมาณ ๑๐ ปีมานี้ คือตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ ถึง ๒๕๑๔ เฉพาะในจังหวัดอุบลราชธานีของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่กระหู่ถาม ได้มีการขุดบ่อ สร้างสระน้ำเก็บน้ำฝน สร้างฝายและทำนบมาแล้ว และกำลังสร้างอยู่ ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ แห่ง เช่น มีบ่อน้ำตื้นและบ่อบาดาล ๗๘๖ แห่ง สระเก็บน้ำฝน ๓๘ แห่ง เขื่อน ๒ แห่ง ฝายและทำนบ ๕๔ แห่ง ฉะนั้นจึงอาจมีสิ่งก่อสร้างไปเช่นทำนบบางแห่งพังไป เพราะภัยธรรมชาติ ส่วนการขุดบ่อนั้นปรากฏน้อยแห่งที่ไม่มีน้ำเลย ส่วนใหญ่ก็มีน้ำใช้ได้ประโยชน์ กับประชาชน แต่อย่างไรก็ดีรัฐบาลจะได้ปรับปรุงเรื่องนี้ให้ถูกต้องตามหลักวิชายิ่งขึ้น เพื่อขจัด ข้อบกพร่องดังกล่าวให้น้อยลง

๒. รัฐบาลได้ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบผลงานและการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน และกวดขันอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ เพราะตระหนักดีว่าเงินงบประมาณแผ่นดิน มาจากภาษีอากรของประชาชน

๓. เนื่องจากการสร้างทำนบหรือขุดบ่อน้ำ เกิดจากความจำเป็นเร่งด่วนจะต้อง ทำจำนวนมาก แต่ละแห่งใช้งบประมาณแผ่นดินพอสมควร ถ้าจะให้ให้นักวิชาการออกไปสำรวจ ทางวิชาการโดยถี่ถ้วนก่อน บางแห่งก็อาจไม่ทันต่อเหตุการณ์ ความต้องการของราษฎรผู้เดือดร้อน และรัฐบาลได้พยายามทุกวิถีทางที่จะให้แก้ไขปัญหา แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้ราษฎรอยู่ดีกินดี อย่างเร่งด่วน ด้วยเหตุนี้ความสูญเสีย เนื่องจากการชำรุดตามสภาพและภัยตามธรรมชาติก็ยังคง มีอยู่บ้าง อย่างไรก็ตาม ขอเรียนว่ารัฐบาลได้พยายามหาทางแก้ไข ไม่ได้เกิดการสูญเสียเปล่าแก่ งบประมาณโดยปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักวิชามากที่สุดเท่าที่เวลาจะอำนวย และพยายามอย่างยิ่ง ที่จะให้เกิดผลคุ้มค่ากับค่าใช้จ่าย

๔. ระเบียบการสร้างนั้น รัฐบาลได้วางมาตรการรัดกุมอยู่แล้ว จึงเห็นว่าขณะนี้ ยังไม่จำเป็นต้องแก้ไข

นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ (อุบลราชธานี) : ผมขอซักถามเป็นครั้งที่ ๑ ครับ ที่ทาง ท่านรัฐมนตรีได้ตอบมานั้น ผมก็มีความยินดีอยู่ในฐานะที่ว่าทางรัฐบาลก็ได้ติดตามการใช้จ่าย

เงินทองของแผ่นดินไปตามสมควร แต่อย่างไรก็ตามครับ เงินมันก็ยังสูญอยู่ ผมได้นำเรื่องนี้มาคิด เพราะถือว่าเป็นเรื่องสำคัญของบ้านเมือง เพราะเงินนี้ เมืองไทยเรารู้ว่าเป็นเมืองที่ไม่ค่อยจะมีเงินมากนัก ถ้าเราใช้จ่ายในทางที่มันไม่ได้ประโยชน์หรือไม่สมประโยชน์การที่เราใช้เงินไปนั้น มันจะไม่สามารถแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ ผมจึงตั้งใจจึงได้ให้กระทุ้งนี้ค้างฟ้ามา ผมก็ติดตามมาตลอด ก็โชคดีแล้ววันนี้มีโอกาสจะได้เรียนถามและซักถามท่าน ถ้าเราจะประมวลความเสียหายของเงินที่ไม่ใช้ ที่ใช้ไปไม่สมประโยชน์และไม่ได้ประโยชน์นี้มันมีอยู่หลายประการครับ

ประการแรกนี้ เท่าที่ผมรู้ ผมเข้าใจ นี่คืองานที่ทำลงไปมันไม่มีคุณภาพ และก็ไม่สามารถว่าเพราะเหตุใดมันจึงไม่มีคุณภาพ อย่างเช่นการสร้างถนนนี้ ซึ่งลงทุนไปโดยให้งบประมาณไปกี่โลละล้าน ๆ บาท ถ้าท่านประธานได้เดินทางโดยรถยนต์จากนครราชสีมาไปทางหนองคาย ท่านจะเห็นทางรถยนต์ช่วงอำเภอบัวใหญ่ อำเภอกง นี้ไม่รู้ว่ามีกี่ครั้งกี่ครา ผมเคยเดินทางไปสายนี้หลายครั้ง รื้อแล้วรื้ออีก รวมแล้วเป็นระยะทางหลายสิบกิโลเมตร ทั้ง ๆ ที่แบบแปลนหรือ สเปก (spect) งานที่ฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้ออก เมื่อมีผู้รับประมูลไป รับเหมาไป ทางฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้คุม แต่ในที่สุดถนนเมื่อสร้างเสร็จแล้วสองปีสามปี ต้องมีการซ่อม มีการรื้อ ลักษณะอย่างนี้ก็หมายความว่าการทำงานของฝ่ายรัฐบาลนี้ไม่สามารถที่จะควบคุมให้งานมีประสิทธิภาพตามที่ทุกฝ่ายมีความประสงค์ อีกถนนสายหนึ่ง ที่จังหวัดผมนี้ช่วงระยะทางจากอำเภออำนาจเจริญ มาอำเภอยะโสธรนี้ ท่านรัฐมนตรีอาจจะยังไม่เคยเห็น ใช้ไปยังไม่ถึงสองปีครับ เกิดซ่อมขึ้นมาแล้ว ทั้ง ๆ ที่งบประมาณที่เราตั้งไปตามความจำเป็นถือว่าเป็นว่าทางขนาดนี้ มาตรฐานชั้นนี้จะต้องใช้เงินกี่โลเมตรละเท่านั้น ก็ฝ่ายนี้เป็นผู้กำหนดมาถ้าใช้เงินแบบชอยเห่าอยู่อย่างนี้ ปัญหามันจะแก้ได้อย่างไรครับ เพราะงานที่อื่นมันยังมีอยู่เยอะแยะที่เราจะต้องไปทำ จะต้องเอาเงินมากมลงนี้ อย่างทางสายจากบัวใหญ่ไป ที่ผมเรียนไปแล้วนี้ คิดว่าทำกันต่อไป ๆ เงินมันจะตกถึงกิโลเมตรละ ๑๐ ล้านบาท นี่แหละคือความเสียหาย อย่างนี้ผมเข้าใจว่าการควบคุมงานในการก่อสร้างนี้ มันไม่ได้ผล เนื่องจากผู้คุมงานนี้อาจจะไปคุมไม่ได้เต็มที่ประการหนึ่ง เพราะอิทธิพลของผู้รับเหมาที่มันมีอยู่มากมาย บางทีบริษัทที่ไปทำนี้เกิดเป็นบริษัทที่มีอำนาจมีอิทธิพลขึ้น คนเข้าไปแตะต้องไม่ได้ซึ่งผมก็รู้มาในที่หลายแห่ง

ประการที่สอง คนที่คุมงานไปจับมือกับคนที่ทำ งานเสียก็ไม่ว่าขอให้มันมีประโยชน์ ไปก็แล้วกัน นี่มันเป็นอย่างไร ทางรัฐบาลจะมีทางแก้ไขอย่างไร คือต้องการให้งานมีประสิทธิภาพ ทาลงไปใช้เงินก็โละเมตรละ ๑ ล้านบาทนี่ ขอให้ได้ใช้ถึง ๑๐ ปีเถอะ เราจะได้เอาเงินทองของแผ่นดินนี้ไปทำที่อื่นให้มันได้ขยายถนนออกไปให้กว้างๆ ยาวๆ ออกไป เรื่องบ่อน้ำทำนบนี้ ก็เหมือนกัน ท่านรัฐมนตรีอาจจะไม่ทราบข้อเท็จจริง ผมเช็ครมาเพียง ๒-๓ อำเภอครับ อำเภอ ของผมที่อยู่นี้ อำเภอเขมรราชู จังหวัดอุบลราชธานี ผมไปหลายแห่ง ไปทำแล้วโดยมากเจ้าหน้าที่ ระดับอำเภอนี้ จะเป็นปลัดอำเภอกิติ ฝ่ายหนึ่งเขามีฝ่ายพัฒนาอะไร ผมก็ไม่เข้าใจ ส่วนมาก แกร็บเงินตามโครงการแล้วแกไปออกแบเบเอง ทำเอง บางที่ได้เงินไป ๕ หมื่นบาท ไปบอกชาวบ้านว่า ได้มา ๓ หมื่นบาทนะครับ รัฐบาลให้ค่าวัสดุมาแค่นั้น ค่าแรงต้องออกเอง ผมนับดูทำไป ๑๐ แห่งนี้ ต้องพัง ๖ แห่ง ไม่มีภัยธรรมชาติอะไรหรอก ปกติน้ำธรรมดาที่ อำเภอนี้ทำเสร็จเดือน มิถุนายน เดือนกรกฎาคมก็พังไปแล้ว ก็แห่งหนึ่งทำไปเงิน ๖ หมื่นบาท ที่อำเภอเขมรราชู น้ำ ไม่มีเก็บครับ เดียวนี้ก็กำลังพังไปอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งใช้เงินก้อนใหญ่มากครับ ขอให้ท่านรัฐมนตรี ได้จัดไว้ครับ ทำนบที่บ้านแจ้ง หลักด่าน ห้วยนาญ ได้เงินไป ๘ แสนกว่าบาท พังแล้วสองครั้ง ขณะนี้ก็ยังพังอยู่ เพราะคนที่ไปทำนั้น กับคนคุมงานนั้น มันอยู่คนละแห่ง ไกลกันมาก งานนี้ ทางช่าง ร.พ.ช. ไปควบคุม ช่าง ร.พ.ช. อยู่ที่จังหวัด คนทำงานอยู่ที่อำเภอเขมรราชูซึ่งอยู่ห่างจาก ตัวจังหวัดไปเกือบ ๑๕๐ กิโลเมตร ๕-๖ วันจะไปดูงานที่หนึ่ง ไปสั่งกับผู้ใหญ่ไว้บอกกว่า ให้เขา ทำอย่างนั้นอย่างนี้ การคุมงานอย่างนั้นมันจะได้ผลอย่างไรครับ ผู้ใหญ่แกจะมีอำนาจอะไรไปทำ ผมไปดูแล้วทำนบนี้พังแตกตักไม่ยังเป็นตออยู่ตั้ง ๓-๔ แห่ง เอาดินถมลงไปเมื่อตอมันเนาะรากไม่ มันเน่าไปน้ำก็ซึมไป ซึมไปพังลงสองครั้ง นี่แหละทางรัฐบาลได้ทราบเกี่ยวกับทำนบแห่งนี้หรือไม่ เพราะว่าทางอำเภอเขารายงานมาแล้ว จะแก้ไขอย่างไรครับในปัญหาอย่างนี้ ผมขอเรียนถามแค่นี้ ก่อนครับ

พลโท แสวง เสนาณรงค์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงในสำนักนายกรัฐมนตรี): รัฐบาล ขอเรียนตอบดังต่อไปนี้ คือในการควบคุม วิธีที่จะไม่ให้สูญเสียงบประมาณอย่างที่ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติกล่าวมานั้น ก็เป็นข้อสังเกตที่รัฐบาลขอขอบคุณ ในการควบคุม ประการแรกเราก็

พยายามปรับปรุงมาตรการในการควบคุม การควบคุมอาจจะกระทำได้สองลักษณะคือ การควบคุมภายใน และการควบคุมภายนอก การควบคุมภายในคือการควบคุมโดยกรรมการและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานนั่นเอง ตามระเบียบแบบแผนทางราชการ เพราะการก่อสร้างสิ่งก่อสร้างต่างๆ ก็มีกรรมการขึ้นตามระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรีหรือระเบียบการจ้างอันนี้ก็พยายามแก้ไขพยายามหาทางที่จะออกมาตรการอุดช่องโหว่อยู่เสมอ อย่างที่ท่านได้ชักตัวอย่าง แม้ในเรื่องก่อสร้างทางกิติ เรื่องการชุดบ่อน้ำกิติ ถ้ามีช่องโหว่อย่างไร รัฐบาลก็พยายามวางมาตรการที่จะแก้ไขเรื่องนี้ อีกประการหนึ่งคือการควบคุมภายนอก คือส่งจากหน่วยจากส่วนกลางไปตรวจงานนั้นว่าเป็นไปตามงบประมาณค่าใช้จ่ายเหมาะสมหรือไม่หรือมีข้อเสียหายอย่างไร ซึ่งเรื่องนี้รัฐบาลขอเรียนว่าเป็นเรื่องที่จะพยายามปรับปรุงทำให้ได้ผลอย่างดีที่สุด เพราะงานก่อสร้างปีหนึ่งๆ นั้นไม่ใช่มีจำนวนน้อย มีมากแห่งด้วยกันอย่างที่ข้าพเจ้าได้เรียนชี้แจงท่านเมื่อกี้แล้วว่า เฉพาะในจังหวัดของท่านนั้น เพียงบ่อน้ำก็มีจำนวนมากมาย การควบคุมในทางภายนอกนี้ก็โดยเราถือหลักว่า หน่วยที่เกี่ยวข้อง เช่น จากสำนักงบประมาณกิติ จากหน่วยส่วนกลางของหน่วยก่อสร้างกิติ เช่นของ ร.พ.ช. หรือของกรมการปกครอง ของกรมทรัพยากรธรณี เพราะในการพัฒนาแหล่งน้ำนั้น มีหลายหน่วยราชการแบ่งกันทำตามงานที่ได้รับมอบหมาย ถ้างานใหญ่ก็ไปมอบให้กระทรวงที่มีเครื่องมือเครื่องมือกระทำ ถ้าเป็นงานย่อยๆ ก็มอบให้กระทรวงซึ่งแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งในประการนี้ เช่นการชุดบ่อน้ำดิน บ่อหนึ่งใช้เงินประมาณ ๑,๘๐๐ บาท ถึง ๒,๐๐๐ บาท มีจำนวนมาก อันนี้ครบ ก็อาจจะมีการฟ้องร้องอย่างท่านว่าชุดแล้วน้ำไม่มีบ้าง เฉพาะบางแห่งนี้ไปชุดในที่ซึ่งมีบ่ออยู่แล้ว ก็เลื่อนไปชุดที่อื่น ก็เกิดน้ำไม่มี หรือบางที่ก็ย้ายแห่งที่กำหนดไว้แต่เดิม อันนี้ก็เป็นการตรวจสอบจากหน่วยส่วนกลางภายนอก เป็นการตรวจประจำ และขณะเดียวกันเราก็พยายามที่จะแก้ไขให้มีการตรวจเป็นบางกรณี เช่นมีคำร้องเรียน อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้บอกกล่าวเมื่อกี้ ข้าพเจ้าก็จะได้นำไปตรวจสอบว่ามีข้อบกพร่องอย่างนั้นหรือไม่ เพื่อจะหาทางแก้ไขตามที่ร้องเรียนเป็นรายการเป็นกรณีไป นี่แหละเป็นการตรวจสอบอีกประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งซึ่งรัฐบาลคิดว่าจะให้การตรวจสอบได้ผลดีขึ้นจากผลงานก่อสร้างของรัฐบาล ไม่ให้มีการสูญเสียซึ่งงบประมาณดังกล่าวแล้ว คือการตรวจสอบตามลำดับความสำคัญของงาน อันนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก คือ เช่นกรณีการก่อสร้างเกี่ยวกับเรื่องน้ำ

น้ำเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อประชาชน ก็จะเอาเรื่องนี้เป็นลำดับแรกตรวจสอบเรื่องนี้ เพราะจะไปตรวจสอบทั่วไปทุกอย่างนั้น เจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบก็ไม่มีเพียงพอ ดังที่ข้าพเจ้าได้เรียนแล้ว เพราะงานมีจำนวนมาก แต่ก็วางแผนในการตรวจสอบให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นดังที่ได้เรียนให้ทราบนี้

นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ (อุบลราชธานี) : ผมขอซักถามเป็นครั้งที่ ๒ ครับ ครั้งแรกนั้นผมได้ชี้ให้เห็นว่า ที่เงินมันสูญไปที่เสียหายไป เราไม่ได้รับประโยชน์หรือไม่สมประโยชน์นี้เกิดจากงานไม่มีคุณภาพ ท่านรัฐมนตรีท่านก็ได้เข้าใจและจะพยายามปรับปรุงขึ้นก็จะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองครับ นอกจากงานไม่มีคุณภาพนี้ มันยังมีอีกหลายอย่างครับที่ผมเห็นนี้ก็งานซ้ำซ้อนกันนี้ประการหนึ่ง เดียวนี้ผมคิดว่าระบบบริหารราชการของทางรัฐบาลนี้มันยุ่งวุ่นวายกันไปหมดถ้าเป็นการจัดของในบ้านมันจัดแบบเกะกะ ไม่รู้จะอะไรเป็นอะไรครับ งานอย่างเดียวกัน คนเดียวควรจะทำก็แบ่งออกไปเป็นหลายคน หลายสัปดาห์หลายส่วนเหลือเกินท่านอย่าลืมนะเงินนี้หรือข้าวของนี้ถ้าหยิบมากมันหล่นมาก มันเป็นธรรมดา อย่างการสร้างถนนหนทางนี้ละครับ ร.พ.ช. ก็เข้าไปทำกรบ. ก็เข้าไปทำ กรมทาง ก็เข้าไปทำ ทำไปทำมาก็หล่นไปหล่นมา งานมันก็ไม่เสร็จสักที เมื่อการอภิปรายงบประมาณเมื่อปีกลายนี้ ผมก็ได้เรียนชี้แจงให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้ทราบว่า ร.พ.ช. ที่อุบลราชธานีนี้มันเหลวแหลก เหลวแหลกอย่างไร ให้เงินไปแล้ว ทางมันไม่เสร็จครบถ้วนขอท่านรัฐมนตรีได้จัดไว้ด้วย ช่วงทางจากอำเภอเขมราฐมายังอำเภอตระการพืชผลนี้ ผมได้ไปเรียนถามสำนักงบประมาณเขาแล้ว เขาบอกว่าให้เงินครบแล้ว เงิน ๔,๒๘๙,๐๐๐ บาท สำหรับทางช่วงที่เหลือ แต่ถึงเดี๋ยวนี้ขณะนี้ทางยังไม่เสร็จครับ ทำไปแบบสุมสี่สุมห้า ทำแบบขอไปทีวันหนึ่งไปทำงานชั่วโมงสองชั่วโมงก็มี เอาดินไปนั่นไว้ เวลาฝนตกมาน้ำชะดินไป เอาท่อไปทิ้งไว้ท่อแตกไป ลักษณะการทำงานอย่างนี้ผมว่ามันไม่มีผลดีอะไรต่อบ้านเมือง และทำให้รัฐบาลนี้เสียชื่อด้วยเพราะว่าชาวบ้านที่เขาไปเห็นการปฏิบัติงานของข้าราชการ ของคนงานของฝ่ายรัฐบาลเขาเกิดความเอือมระอา บอกว่า เอ๊ะ รัฐบาลนี้ทำไมจะต้องเอาเงินประชาชนมาทิ้งอย่างนี้ ผมไปเห็นแล้ว ผมกลุ้มใจ พุดไปเพื่อนก็จะว่าเอาว่า ทำไมจะต้องมาแต่ต้องฝ่ายนี้เขา นี่แหละครับขอให้ท่านรัฐมนตรีได้ไปพิจารณา อีกกรณีหนึ่งว่า งานซ้ำซ้อนนี้มันเกิดผลเสียหายไหม งานซ้ำซ้อนอย่างหนึ่งที่เห็นนี้ ผมเสียใจที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านไม่อยู่ อย่าง

ภาคการศึกษานี้ คนที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการศึกษามาจะรู้ว่าภาคการศึกษานั้นจะเป็นอย่างไร ภาคการศึกษานี้มีอยู่ในประเทศไทยนี้ ๑๒ ภาคเดี๋ยวนี้นี้แต่ละภาคก็มีเจ้าหน้าที่มีฝ่ายวิชาการ อยู่หลาย ๆ คน มีศึกษาภาค มีศึกษาจังหวัด ทำกรณีศึกษาคณะการศึกษารองเรียนต่าง ๆ ศึกษาในเทศก์ภาค ก็เป็นนิเทศก์การศึกษา ศึกษาภาคก็เป็นนิเทศก์การศึกษา ถือเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ แต่ที่สำคัญที่สุด ภาคการศึกษาเป็นหน่วยงานเดือน เป็นหน่วยงานเดือนครบ ไม่มีในทำเนียบที่ไหน ทั้งนั้น แล้วก็อยู่กันมาได้มีข้าราชการตั้งแต่ข้าราชการชั้นเอกลงมา ผมไปเห็นแล้ว ผมไม่รู้จะพูดอย่างไร งานของท่านคือการอบรมลูกเสือ การอบรมลูกเสือนั้นแหละไม่รู้มันจะได้อะไรขึ้นมา มากมายตำแหน่งงานก็เป็นตำแหน่งสูง ข้าราชการชั้นเอก ชั้นโททั้งนั้น ผมลองคิดตัวเลขดูเฉพาะ ตำแหน่งศึกษาภาค ๑๒ ท่านนั้น ปีหนึ่งท่านเอาเงินของประเทศไปใช้จ่ายเกือบแสนบาท สองตำแหน่ง หัวหน้าศึกษาภาคกับศึกษาภาคนี้ปีหนึ่งจะจ่ายเงินหลวงไป ๑๙๖,๐๐๐ บาท ถ้า ๑๐ ปี ก็ ๑ ล้านกว่าบาท แต่ผลที่สะท้อนออกมาในแง่ประโยชน์มันไม่ได้คุ้มกันนี้ เราถือว่าใช้งาน ใช้เงินไปในทางที่ไม่คุ้มประโยชน์ ผมจึงใคร่ขอเรียนถามว่าหน่วยงานที่มันซ้ำซ้อนกันนี้ ทางรัฐบาลจะพิจารณาขยับเล็กไปได้หรือไม่ จะพิจารณาปรับปรุงระบบบริหารราชการของรัฐบาลเสียใหม่ โดยไม่ให้มีงานซ้ำซ้อนกันอย่างเป็นอยู่ทุกวันนี้ได้หรือไม่

พลโท แสวง เสนาณรงค์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงในสำนักนายกรัฐมนตรี) : ที่ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามถึงเกี่ยวกับเรื่องแหล่งน้ำ การสูญเปล่าของงบประมาณแผ่นดินนั้น แล้วก็ ได้กล่าวมาถึงการซ้ำซ้อนงานของรัฐบาล ข้าพเจ้าก็ขอถือโอกาสตอบไปเสียด้วยคือในเรื่องการ ซ้ำซ้อนงานนี้ ความจริงรัฐบาลก็ไม่ได้นั่งนอนใจ ก็หาทางที่จะแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ อยู่เสมอ พยายามที่จะให้มีการซ้ำซ้อนน้อยที่สุด แต่เท่าที่ยังเป็นอยู่ขณะนี้ บางหน่วยราชการนั้น เห็นว่าเป็นงานซึ่งบางหน่วยก็มีความมุ่งหมายของงานไม่แตกต่างกัน การปฏิบัติท้องที่ก็ปฏิบัติ แตกต่างกัน คือบางหน่วยก็ปฏิบัติในท้องที่ปกติ บางหน่วยก็ปฏิบัติในท้องที่มีอันตรายหรือ ที่เรียกว่าท้องที่เขตเร่งรัด บางหน่วยก็มีความมุ่งหมายที่จะใช้ไปในความมุ่งหมายเร่งด่วน บางหน่วย ก็มีความมุ่งหมายในการที่จะทำงานในระยะยาว และบางหน่วยก็มีเครื่องมือเครื่องใช้แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นงานที่ยังมีอยู่ตามหน่วยต่าง ๆ ดังที่เกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งน้ำดังที่ข้าพเจ้าได้เรียน

ชี้แจงเมื่อคืนแล้วว่า มีหน่วยราชการหลายหน่วยที่แบ่งกันไปทำมาก เช่น กรมโยธาเทศบาล กรมอนามัย กรมประชาสงเคราะห์ กรมชลประทาน สำนัก ร.พ.ช. นอกจากนั้นก็ยังมี กรมการปกครอง กรมทรัพยากรธรณี ซึ่งกรมต่างๆ เหล่านี้ก็มี ความมุ่งหมายของงานเหมือนกัน เครื่องมือ เครื่องใช้ไม่เหมือนกัน แต่ความต้องการเพื่อสนองประโยชน์ต่อประชาชนมีตรงกัน คือต้องการให้ประชาชนพ้นจากความเดือดร้อนในปัญหาเรื่องน้ำ เพราะฉะนั้นหน่วยราชการนี้ก็จำเป็นจะต้องทำไปแต่ก็พยายามที่จะไม่ให้งานเหล่านี้ซ้ำซ้อนกัน เรื่องนี้ก็จะกระทำได้โดยการที่จะคอยตรวจสอบอยู่เสมอโดยเฉพาะทางสายสภาผู้แทนท่านก็มีสิทธิตรวจสอบได้ โดยเฉพาะในการพิจารณางบประมาณแผ่นดิน ถ้ามีการซ้ำซ้อนกันท่านก็อาจจะตั้งข้อสังเกตซึ่งจะให้น้ำหนักยิ่งขึ้น นอกจากนั้นก็เกี่ยวกับการที่จะให้การแก้ไข อีกประการหนึ่ง ก็คือโดยการตรวจสอบให้มีประสิทธิภาพดังที่ข้าพเจ้าได้เรียนแล้ว ซึ่งรัฐบาลก็ได้ปรับปรุง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิธีตรวจสอบตามลำดับความสำคัญของงาน ซึ่งอันนี้จะถือว่าเป็นเรื่องจะทำให้การตรวจสอบมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันข้อเสียหายดังที่ท่านได้ซักถามมา

นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ (อุบลราชธานี) : ผมขอซักถามท่านเป็นครั้งสุดท้ายครับ ความจริงกระทู้ของผม ไม่ใช่เกี่ยวกับเรื่องน้ำโดยเฉพาะหรอกครับ มันเป็นเรื่องที่ครอบคลุมการสูญเสียของเงินแผ่นดินไม่ใช่เสียไปเฉพาะเรื่องน้ำมันเสียไปจิปาถะ ไม่รู้ค่าอะไรๆ มันสูญเสียไปทั้งนั้นแหละ เท่าที่ผมเอามาถามท่านนายกรัฐมนตรีในกระทู้นี้ก็เอามาแต่ที่ไปเห็นมา มีประสบการณ์มา เรื่องหนึ่งที่ผมมองดูแล้วจะถูกหรือไม่ถูกก็แล้วแต่ แต่เข้าใจว่าต้องถูกแน่ ประการสำคัญเกิดขึ้นจากนโยบายของทางรัฐบาลนี้ รู้สึกจะไม่แน่นอนครับ ผมไปเห็นมา ไปเห็นงานของทางฝ่ายปกครองนี้แหละทำ มีงานทำสวนสาธิต ไร่สาธิต เข้าใจว่าเป็นงานของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จะใช้หรือเปล่าก็ไม่รู้แน่ครับ ไปทำเรือนเพาะชำไว้ข้างๆ ที่ว่าการอำเภอเอาไม้เศษที่ไหนมาทำก็ไม่รู้และดีราคาแห่งละ ๘,๐๐๐ บาท เขาให้เงินมาซื้อพันธุ์ไม้ที่กรุงเทพฯ นี้ ๕,๐๐๐ บาท ก็ซื้อต้นไม้ไป ๓ ต้น ผลที่สุดเดี๋ยวนี้เลิกร้างกันไปแล้ว สวนสาธิตนี้ถามไปถามมาเป็นสวนของนายอำเภอมันเป็นเสียอย่างนั้น ไร่สาธิตเดี๋ยวนี้ หญ้าขึ้นรก ไม่รู้อะไรเป็นอะไร เข้าใจว่าโครงการนี้จะเลิกล้มไปแล้วหรือเปล่า ผมไม่ทราบ แต่ถ้าเราจะมาใช้เงินในลักษณะนี้แล้ว

นอกจากจะไม่ได้ผล ยังทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่าย คือจะไปสาธิตให้เขา ไปทำให้เป็นตัวอย่างแก่เขาเนี่ย ตัวเองทำได้ไม่ดี จะให้เขาเอาตัวอย่างได้อย่างไร นอกจากเขาจะไปบ่นว่า ไปตำหนิติเตียนรัฐบาลด้วยประการต่างๆ นานา สำหรับเรื่องนี้ ผมขอเรียนถามว่า โครงการนี้ยังมีอยู่หรือไม่ ท่านจะดำเนินการต่อไปอีกหรือไม่ ถ้าดำเนินการต่อไปแล้ว ถ้าทำไปอย่างที่แล้วมา อย่าทำไปดีกว่า เสียเงินเปล่าครับ ให้ท่านคิดว่า เฉพาะเรือนเพาะชำนี้ละครับ อำเภอหนึ่ง ๘,๐๐๐ บาท ถ้าทำไปทุกอำเภอทั่วประเทศไทยเป็นเงินเท่าไร เดียวนี้มันพังไปหมดแล้ว สูญหายไปหมด อย่างนี้เป็นต้น ประการสุดท้ายที่ผมอยากจะเรียนถามเกี่ยวกับระเบียบการจ้างนะครับ คือความจริงที่ผมได้ศึกษา ผมได้เรียนมาก็พอเข้าใจบ้าง ระเบียบการจ้างนี้ แต่ผมรู้สึกว่ามันมีอะไรบกพร่องอยู่เป็นบางประการ โดยเฉพาะระยะเวลาประกันผลงานของผู้รับเหมาต่างๆ นี้ให้เวลาน้อยเกินไป ผมอยากให้ขยายเวลาออกสัก ๒ ปี หรือ ๓ ปี ซึ่งก็คงจะทำได้ นอกจากนั้น การจ้างในลักษณะจ้างที่จำนวนเงินเล็กๆ น้อยๆ อย่างเงินต่ำกว่าแสนบาทลงมาก็จะใช้วิธีการสืบราคา การสืบราคาที่ทำกันอยู่เดี๋ยวนี้ ผู้มีอำนาจในระดับอำเภอที่ผมรู้เนี่ย เขาไม่ได้สืบตามระเบียบหรอกครับ คือเรื่องนี้อย่างเช่นจะปลูกสร้างโรงเรียนหลังนี้ ๘ หมื่นบาท โรงเรียนหลังนั้น ๘ หมื่นบาทอย่างนี้ เขาบอกว่าจะให้ใครละครับ โรงเรียนเหล่านี้จะให้ นาย ก. ทำ กรรมการไปสืบราคาก็จะไปสืบหาวิธีการให้นาย ก. ได้ทำ เพราะแต่ละอำเภอนี้ก็มีคนใกล้ชิดกับทางราชการอยู่ โดยมากใครได้ใกล้ชิดกับผู้ใหญ่กับทางอำเภอแล้วคนนั้นจะได้ทำงานไป ๑๐ ขึ้น ๒๐ ขึ้น บางทีผลงานที่มันปรากฏออกมา ผมไปหาดูในที่หลายแห่งไปเยี่ยมประชาชนก็ไปดูโรงเรียนต่างๆ มันไม่ได้ความเลยอย่างนี้เป็นต้น อีกอย่างหนึ่งผมอยากเรียนฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไว้ในโอกาสเดียวกันด้วยว่า นายอำเภอทั้งหลายเนี่ยที่เข้าไปมีส่วนกับผู้รับเหมาเนี่ย โดยเอาคนของตัวเองไปเป็นหน้าม้า นายอำเภอออกทุนให้ก็มีครับเอาข้าราชการไปก็มี เอารถหลวงนี้ไปขนไม้มาสร้างโรงเรียน มันมีอยู่เดี๋ยวนี้ก็กำลังทำกันอยู่ ผมไม่อยากจะให้เป็นอย่างนั้น เพราะทางราชการนี้มีหน้าที่จะต้องไปควบคุมผู้รับเหมาให้งานมันมีประสิทธิภาพให้งานมีคุณภาพ ถ้าตัวไปทำเองไปควบคุมเองไป ตรวจรับผลงานเองก็เชื่อได้อย่างแน่นอนว่า งานนี้ถึงดีไม่ดีก็ต้องรับมา ผมไม่อยากจะให้เป็นอย่างนั้น ในกรณีอย่างนี้ทางรัฐบาลจะสั่งไปโดยเด็ดขาดได้หรือไม่ว่า ห้ามข้าราชการเข้าไปเกี่ยวข้องหรือมีผลประโยชน์ในการรับเหมาการปลูกสร้างทุกๆ อย่าง นอกจาก

การควบคุมการตรวจรับผลงาน ผมต้องการให้มีคำสั่งไปโดยเด็ดขาดจะได้หรือไม่

พลโท แสง เสนอณรงค์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงในสำนักนายกรัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าขอตอบข้อซักถามดังต่อไปนี้ สำหรับเรื่องเรือนเพาะชำสาธิตประจำอำเภอ นั้นที่ท่านได้ซักถามนั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ให้เรียนชี้แจงว่าเป็นการทำโดยไม่ได้ใช้เงินของทางราชการ ใช้เงินของข้าราชการและเพื่อส่งเสริมอาชีพของประชาชน ส่วนอีกข้อหนึ่งในเรื่องระยะเวลาประกันผู้รับเหมานั้น อันนี้ข้าพเจ้าขอรับไปประกอบการพิจารณาให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกันพิจารณาต่อไปว่าจะควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ส่วนการจ้างเล็กๆ น้อยๆ เรื่องสืบลาคาที่ท่านว่ามีข้อควรแก้ไขก็เช่นเดียวกัน ขอรับไปพิจารณา ส่วนข้อ ๓ ที่ห้ามข้าราชการเกี่ยวกับการรับเหมาก่อสร้างนั้น ความจริงมีระเบียบอยู่แล้ว ได้ห้ามอยู่แล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : หมดเวลาสำหรับกระทู้ถามแล้วครับ ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ เรื่องด่วน ญัตติขอให้ยกร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ขึ้นพิจารณาใหม่ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ โดยคุณสุธรรม สายศร และคุณเสรี สุชาติประคัลภ์ เป็นผู้เสนอ เลื่อนการพิจารณาจากคราวประชุมครั้งก่อน

นายสุธรรม สายศร (แพร์) : ท่านประธานที่เคารพ ญัตติขอยื่นร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าและที่ดินที่ข้าพเจ้าได้เสนอต่อสภา และประธานสภาฯ ได้บรรจุญัตติดังกล่าวนี้เข้าในสภาเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๖ ที่แล้ว และญัตติอันนี้ยังไม่สิ้นสุด ได้มีการอภิปรายแต่วันนี้ทางสภาได้บรรจุระเบียบวาระดังกล่าวนี้ขึ้นอีก การที่ข้าพเจ้าเสนอญัตติยกร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินเข้าสู่สภานี้ก็มีประเด็นอยู่สองประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่ง สภานี้สมควรที่จะยกร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินที่วุฒิสภายับยั้งขึ้นมาพิจารณาใหม่หรือไม่ประเด็นหนึ่ง ประเด็นที่สอง สภานี้เมื่อยกขึ้นมาพิจารณาแล้ว สภาจะยืนยันให้เป็นกฎหมายต่อไปหรือไม่ นี่อีกประเด็นหนึ่ง ถ้าสภายืนยันร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ ก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา ก็ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๗๔ กล่าวคือ นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อ

พระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ประกาศในราชกิจจานุเบกษาประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป แต่การลงมติยืนยันหรือไม่ยืนยันนี้ จะต้องมีสมาชิกลงมติครั้งหนึ่งของสมาชิกทั้งสภาคือมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๑๐ คน ฉะนั้นก่อนที่สภานี้จะพิจารณาในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นเจ้าของญัตติในร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินฉบับนี้ ก็อยากจะขอสภานี้ได้อภิปรายถึงความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัตินี้สักเล็กน้อย เหตุผลที่ข้าพเจ้ากับสมาชิกผู้มีเกียรติอีกหลายท่านตลอดจนผู้รับรองได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ก็เนื่องจากว่าพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน ฉบับ พ.ศ. ๒๕๐๔, ๒๕๐๙, ๒๕๑๑ และ ๒๕๑๒ ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นได้มีการต่ออายุและขยายอายุการใช้เรื่อย ๆ มา ซึ่งครั้งสุดท้ายพระราชบัญญัติฉบับนั้นได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๑๒ ดังกล่าวมาแล้ว เมื่อพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวสิ้นสุดลง ผู้เช่าเคหะและที่ดินซึ่งอยู่ในจังหวัดพระนครและผู้เช่าเคหะและที่ดินซึ่งอยู่ในพระนครซึ่งมีอัตราเช่าต่ำกว่า ๑ พันบาท และผู้เช่าเคหะที่อยู่ในต่างจังหวัดที่มีอัตราเช่าต่ำกว่า ๓๐๐ บาท ต่างจังหวัดดังกล่าวนี้ หมายความว่า ในเขตเทศบาลต่าง ๆ กับผู้เช่าที่ดินที่มีอัตราเช่าตารางวาละ ๔๘ บาทต่อปี ซึ่งอยู่ในจังหวัดพระนครและธนบุรีกับผู้เช่าที่ดินที่มีอัตราเช่าตารางวาละ ๒๔ บาทต่อปีที่อยู่ในเขตเทศบาลต่าง ๆ ทั่วราชอาณาจักรซึ่งโดยมากก็เป็นผู้มีรายได้น้อยก็จะได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากถูกผู้ให้เช่าหรือนายทุนขึ้นอัตราค่าเช่าโดยไม่มีการกำหนดกฎเกณฑ์ ถ้าหากนายทุนหรือผู้ให้เช่ากับผู้เช่าไม่สามารถจะตกลงกันได้ ก็อาจจะต้องฟ้องร้องขออำนาจศาล ซึ่งประชาชนทั่วไปก็จะได้รับความเดือดร้อน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ากับเพื่อนสมาชิกจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวนี้ โดยขยายอายุร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งจะสิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๑๒ นั้น ออกไปอีก ๒ ปี เมื่อข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่สภาผู้แทนในขณะนั้น สมาชิกสภาผู้แทนทุกพรรคทุกฝ่ายตั้งแต่พรรคสหประชาไทย พรรคประชาธิปไตย พรรคอิสระ พรรคแนวร่วมเศรษฐกิจ พรรคประชาชน พรรคชาวไร่ชาวนา และพรรคอิสระ ต่างก็สนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ทุกพรรคทุกฝ่าย เมื่อสภาผู้แทนได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการไปแล้ว สภาผู้แทนได้ตั้งกรรมาธิการเต็มสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ กรรมาธิการเต็มสภาได้ขยายอายุจากที่ข้าพเจ้ากับพรรคพวกเสนอจาก ๒ ปี

เป็น ๔ ปี เมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ แล้วก็ได้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปสู่วุฒิสภา เมื่อวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว วุฒิสภากลับมายังร่างพระราชบัญญัตินี้เสีย ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรได้เสนอไป เมื่อวุฒิสภายับยั้งร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็ได้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้กลับคืนมายังสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๒๐ เมื่อส่งมายังสภาผู้แทนราษฎรครบหนึ่งปีแล้ว ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นเจ้าของญัตตินี้ก็ไม่เห็นประธานสภาฯ ได้บรรจุร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่สภา ข้าพเจ้าในฐานะเจ้าของญัตติจึงได้เสนอญัตตินี้เข้าสู่สภาผู้แทนถึง ๓ ครั้ง คือครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๑๓ ครั้งหนึ่ง ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๑๓ ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๑๔ ระหว่างที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ถูกวุฒิสภายับยั้ง ประชาชนผู้เข้าทั้งหลายต่างก็ได้รับความเดือดร้อนทั่วทุกหนทุกแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตจังหวัดพระนคร - ธนบุรี ข้าพเจ้าไปดูสถิติที่ศาลแพ่งในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ จากสถิติที่ผู้ให้เข้าได้ฟ้องขับไล่ผู้เช่าเป็นจำนวนถึงสองพันกว่ารายเศษ นอกจากนั้นคดีที่ยังค้างอยู่ในศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาอีกหลายร้อยคดี และยังมีคดีต่างๆ ที่ยังไม่ได้ฟ้องอีกจำนวนนับเป็นร้อยๆ คดี ซึ่งประชาชนทั้งหลายที่เช่าที่ดินทั้งในจังหวัดพระนครและธนบุรีต่างก็ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าได้สิ้นสุดลง จึงเป็นเหตุให้ความเดือดร้อนต่างๆ นี้เกิดขึ้นทั่วทุกหัวระแหงตลอดทั้งบรรดานักเรียนนักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดมาเช่าบ้านอยู่ในพระนครและธนบุรี ตลอดจนบรรดาตำรวจ ทหารของชาติ ตลอดจนข้าราชการผู้ที่มีรายได้น้อยที่มาเช่าอยู่ ต่างก็ได้รับความเดือดร้อนเพราะอัตราค่าเช่าได้ทวีสูงขึ้น เพราะฉะนั้นความเดือดร้อนทั้งหลายนี้จึงมีอยู่ตลอดไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นเจ้าของญัตตินี้จึงขอเสนอญัตตินี้เข้าสู่สภาเพื่อขอให้สภานี้ได้นำขึ้นมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าหวังใจว่าเพื่อนสมาชิกทั้งหลายซึ่งเคยรับรองญัตตินี้ไปแล้วครั้งหนึ่งก็หวังว่าคงจะยืนยันนำร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาพิจารณาด้วยดี และขอขอบพระคุณ ถ้าหากว่าท่านไม่ยืนยันก็แสดงว่าท่านไม่นึกถึงเกียรติที่ท่านได้เคยรับรองมาแล้ว ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณติลก เดี่ยว คุณเสริมหรือเปล่าต่อไป

คุณติลก

นายติลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : ในฐานะที่ผมเป็นเจ้าของญัตติร่วมกับคุณ สุธรรม สายศร แล้วก็ได้เสนอญัตตินี้เข้าสู่สภาเพื่อมาพิจารณาในวาระนี้เหตุผลต่าง ๆ คุณสุธรรม สายศรก็ได้ชี้แจงแล้ว แต่ผมอยากจะเน้นให้ทราบว่า ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนลงมติ รับไปนั้น มีฉบับนั้นฉบับเดียว ซึ่งวุฒิสภายังยั้ง เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ เป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับประวัติศาสตร์ว่า ความเห็นของสภาผู้แทน ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน ทั่วประเทศ ชัดกั้กับความเห็นของวุฒิสภา บัดนี้เป็นวาระที่ท่านจะต้องใช้ดุลพินิจถ้การองว่า ความคิดเห็นที่ท่านได้ยืนยันไปนั้น เหตุการณ์มันเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ ประชาชนยังมีความ เดือดร้อนเกี่ยวกับเรื่องการเช่าเคหะและที่ดินหรือไม่ เกือบสองขวบปีที่ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ต้องถูกตองแช่อยู่ ในฐานะที่ผมได้มองเห็นความเดือดร้อนของประชาชนจากที่ คุณสุธรรม สายศรได้ชี้แจงไปนั้น ผมก็ยังยืนยันอยู่ว่า ประชาชนยังเดือดร้อนอยู่ในเขตเทศบาล เขต สுகขาภิบาล ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เสนอเข้ามา กฎหมายฉบับเก่าก็ขาดอายุไป หหมดอายุไป ตายมาชั่วระยะหนึ่งทางกรรมาธิการก็รับการแปรญัตติแล้วก็ยึดอายุของกฎหมายฉบับนี้ไป ถึง ๔ ปี เพื่อผ่อนคลายความเดือดร้อนของประชาชนเมื่อครบระยะ ๔ ปีแล้ว ทางรัฐบาล เห็นความเดือดร้อนอย่างไรก็ยอมที่จะเสนอกฎหมายเข้ามาได้หรือสมาชิกในสภาก็ยอมจะ เสนอกฎหมายเข้ามาได้ ระยะเวลาเป็นระยะเพียงแต่ทำการรักษา เป็นแผลขึ้น ทำการรักษาให้ หายไปชั่วระยะหนึ่ง จริงอยู่บรรดาเจ้าของที่ดินและเคหะยอมมีส่วนที่จะขาดประโยชน์จากราย ได้ในการที่จะเพิ่มค่าเช่า ลักชีพยานจะเห็นความเดือดร้อนอย่างหนึ่งก็คือการฟ้องร้อง เกิดกรณีพิพาทตั้งตัวเลขที่คุณสุธรรม สายศร ได้เสนอต่อท่านประธานว่า เฉพาะในศาลเดียวก็มี ถึง ๒๐๐ คดี และก็ยังจะมีต่อไปอีก ซึ่งจะต้องเกิดกรณีพิพาทเช่นนี้ต่อไปอีกไม่มีหยุดยั้ง เรา น่าจะนึกถึงคนจน โดยเฉพาะคนที่มาจากถิ่นบ้านนอกเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาล เขตสุขาภิบาล เพื่อทำการศึกษาล่าเรียน โดยเฉพาะนักศึกษาอย่างในกรุงเทพพระมหานครนี้ นักศึกษามาจาก ต่างจังหวัดไม่มีที่อยู่อาศัย ไม่มีญาติ จำเป็นต้องไปอยู่บ้านเช่า แพลตที่รัฐบาลจัดให้ของกรม ประชาสงเคราะห์ก็ดี ของด้านทหารก็ดี ประชาชนคนจนก็ไม่มีโอกาสที่จะได้เข้าไปอยู่ เพราะ ปริมาณไม่เพียงพอ ถ้าจะสร้างเพิ่มขึ้นให้เพียงพอก็ต้องใช้เงินหลายพันล้านบาทเป็นภาระอย่าง หนัก และก็มีภาระที่จะต้องมาประนีประนอมกันระหว่างเจ้าของที่ดินและเคหะกับผู้เช่า เพื่อ

ไม่ให้เกิดความเดือดร้อนให้เจ้าของที่ดินไม่ต้องได้รับรายได้น้อยลง ในสังคมอันนี้ถ้ามีคนใดคนหนึ่งเกิดเรียกค่าเช่าเกิดเรียกค่าสิ่งของ เกิดเรียกดอกเบียเงินกู้มากขึ้นเท่าไร ความเดือดร้อนก็จะไปอยู่กับคนจนเท่านั้น กฎหมายฉบับนี้จะเป็นการประนีประนอมในช่วงระยะหนึ่งให้ประชาชนคนจนได้ลืมตาอ้าปากขึ้นเพื่อหาทางขยับขยาย อย่างน้อยที่สุดถ้าเป็นนักศึกษาเรียนมาถึงปีที่ ๒ อีก ๒ ปีก็สำเร็จออกไป ความเดือดร้อนก็จะไม่มี เวลานี้ใครเป็นผู้ปกครองนักเรียนก็ต้องรู้ว่าสิ้นเดือน ๆ จะต้องรู้ว่าสิ้นเดือน ๆ จะต้องถามค่าที่อยู่อาศัย ถามค่าอาหารไปโรงเรียนนี้เป็นปัญหาสำคัญ ถ้าท่านมีที่ดินมากมาย อาจจะไม่นึกถึงความเป็นอยู่อันนี้ แต่ผู้เช่าเท่านั้นจึงจะรู้ว่ามันเดือดร้อนแค่ไหน อาคารสงเคราะห์เป็นปราสาทอันหนึ่งที่ผ่อนคลายเป็นให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยเข้าไปอยู่อย่างอยู่เย็นเป็นสุข คิดค่าเช่าเพียงนิดหน่อย แต่รัฐบาลทำไม่ได้ไม่พร้อม เราก็มาตกลงกันระหว่างคนมีกับคนจนว่าจะเอาอย่างไร ก็ช่วยผ่อนคนจนไป อีกสักช่วงระยะหนึ่งเท่านั้น ท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไป คุณเสรีครับ ผู้เสนอ

นายเสรี สุขตะประคัลภ์ (อุบลราชธานี) : ปัญหาที่เรายกขึ้นมาที่แรกก็มีปัญหาเดียวคือปัญหาข้อกฎหมายว่า กฎหมายฉบับที่เรายกมาต่อ คือพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน พ.ศ. ๒๕๐๔ นี้ว่าจะต่อได้หรือไม่ ฝ่ายที่คัดค้านก็บอกว่าต่อไม่ได้ เพราะเหตุว่ากฎหมายฉบับนั้นได้ตายไปแล้ว กฎหมายแม่บทได้ตายไปแล้ว ในที่สุดประชุมของสภานี้เท่าที่ผมได้ฟังการอภิปรายก็เห็นว่ายังไม่ตาย เป็นการเอามาเชื่อมต่อกับกฎหมายใหม่ คือ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน คือต่อไปอีก ๔ ปี ถึง พ.ศ. ๒๕๑๖ ครั้นต่อมาก็มีประเด็นใหม่ขึ้นมาว่า สภาจะรับพิจารณาญัตตินี้หรือไม่ ก็เป็นประเด็นซ้อนขึ้นมาคือมีประเด็นว่า ต้องมีมติว่าจะรับพิจารณาหรือไม่ อันนี้ผมและเพื่อนสมาชิกก็ได้ชี้แจงอภิปรายไปแล้ว เมื่อนัดที่แล้ว ผมถึงอยากขอเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าหากว่ามีการตั้งญัตติซ้อนขึ้นมาอย่างนี้ ญัตติทุกญัตติที่จะถูกเสนอเข้ามาสู่สภาฯ มันก็เกิดเป็นประเพณีขึ้นมาว่า ต้องขอมติเสียก่อนว่า จะรับญัตตินี้เข้ามาพิจารณาไหม เมื่อรับเข้ามาพิจารณาแล้ว ก็ต้องมีมติอีกครั้งที่สองว่า จะรับหรือไม่รับ เพราะฉะนั้นทั้งนี้ผมเห็นว่ามันไม่มีประเด็นแล้ว ประเด็นอันนั้น

ขัดต่อข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาผู้แทน ข้อ ๓๓ คือเป็นการยกเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณา ในขณะที่พิจารณาเรื่องนี้อยู่ ผมจึงไม่เห็นด้วย และผมยังเห็นต่อไปว่า ควรจะมีเพียงประเด็นเดียว คือประเด็นว่าจะยืนยันหรือไม่ยืนยันเท่านั้น ขอขอบคุณครับ

นายทองมาก จันทะลือ (อุบลราชธานี) : ผม ทองมาก จันทะลือ อุบลราชธานี พระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณาอยู่ใช้เวลาสองวันแล้วนะครับ คือว่านัดที่แล้วเราก็พูดปัญหาเรื่องนี้ แต่ก็ไม่สำเร็จ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปหลายท่านแล้ว ผมก็เห็นด้วย เห็นด้วยในข้อที่ว่าเราจะยืนยันหรือไม่เท่านั้น เพราะฉะนั้นผมขึ้นมาพูดนี้ ก็ขอว่าอย่าง ที่เพื่อนสมาชิกจังหวัดเดียวกับผมซึ่งจบลงเมื่อตะกี้นี้ ขอว่ายืนยันหรือไม่ยืนยัน ขอให้ประธานถามว่าจะยืนยันหรือไม่ยืนยัน ผมอยากจะขอร้องให้เป็นเช่นนี้มากกว่าครับ ท่านประธาน

จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ข้าพเจ้า จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดเชียงราย สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ข้าพเจ้าได้ฟังการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องนี้มาตั้งแต่ประชุมวันพฤหัสบดีที่แล้วนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้ถ้าจะว่าไปแล้ว รู้สึกว่าประธานจะทำผิดมาตั้งแต่ต้น เป็นความผิดของประธานเองครับ ไม่ใช่เป็นความผิดของสมาชิก คือญัตตินี้เป็นญัตติที่มีผู้รับรองถูกต้องแล้วตามข้อบังคับ เมื่อประธานบรรจุเข้าในระเบียบวาระ ก็ชอบที่ประธานจะต้องนำเข้าปรึกษาหารือกับที่ประชุมนี้ว่า จะสมควรพิจารณาญัตตินี้หรือไม่ เมื่อสภามีมติให้พิจารณาแล้ว ถึงจะได้พิจารณาอภิปรายกันต่อไป แต่ที่ประธานไปทำอย่างนั้น พอบรรจุเข้ามาในระเบียบวาระ ประธานก็ให้อภิปรายเลย ก็เป็นอันว่าญัตติอันนี้เป็นที่ยอมรับของสภาแล้ว การอภิปรายวันนั้นถ้าจะพูดถึงว่าระยะเวลาก็ดูเหมือนจะนั่งเครื่องบินจากที่นี่ไปเชียงราย แล้วก็นั่งจากเชียงรายกลับมาอีกเที่ยวหนึ่งก็ยกขึ้นเพราะฉะนั้นก็แสดงว่า สภานี้ก็ยอมรับญัตติแล้วโดยไม่ต้องมีการลงมติ เพราะฉะนั้นก็เหลืออีกประเด็นเดียวว่า จะมีมติว่ารับหรือไม่รับเท่านั้นครับ ก็เห็นจะเป็นอย่างนี้ครับ

นายเขาวี ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ความจริงผมได้อภิปรายมาแล้ว ในครั้งที่แล้วเมื่อ สัปดาห์ที่แล้ว เรื่องนี้ทุก ๆ คนได้อภิปรายมาแล้ว ก็มีประเด็นอยู่เพียงว่า เรื่องนี้จะยืนยัน

หรือไม่เท่านั้นเอง ไม่ใช่เรื่องที่จะไปพิจารณาว่า สภาเป็นผู้ที่จะมาตีความเรื่องสภากับว่าสมาชิก เสนอญัตติสองคน มีผู้รับรองสองคนเท่านั้นใช้ได้ไหม อัยนี้ไม่ใช่ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นผมจึง ขอให้ท่านประธานใช้อำนาจเด็ดขาดเลยครับเรื่องนี้ ให้ถามที่ประชุมนี้ว่าจะลงมติได้หรือยัง ดีกว่าครับ ดีกว่าจะพูดกันต่อไปอีก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : โดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับข้อ ๕๕ ครับ ผมเห็นว่าได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว ตั้งแต่นัดก่อน จนกระทั่งบัดนี้ ผมขอให้ที่ประชุม วินิจฉัยว่าสมควรที่จะปิดอภิปรายเรื่องนี้ได้หรือยัง ขอได้โปรดวินิจฉัย ผมขอให้ที่ประชุมนี้ วินิจฉัยว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้วหรือยัง เพราะในนัดก่อนเราพูดกันมาครึ่งวันแล้ว ครับ ขอได้โปรดกรุณาสงวนเวลาของสภา

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : กระผมเห็นว่า ตามประเด็นตรงที่ท่านประธาน ถามนะ เราก็ได้ว่ากันมาตั้งสองวันแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ใช่ครับ ๆ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : นะครับ โดยเฉพาะเรื่องนี้ถึงแม้ว่าจะลงมติไปอย่างไร ตามรัฐธรรมนูญนั้น เราจะต้องมีสมาชิกเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด คือ ๑๑๐ คน จะนับไปอย่างไรมันก็ไม่ครบละครับ มันเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นกระผม ถึงว่าเป็นกรรมของคนจนครับ ผู้มีรายได้น้อย เพราะฉะนั้นจึงให้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ คุณจะให้ปิดอภิปรายหรือให้เปิดอภิปรายละ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ปิดสิครับ เห็นควรปิด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอ้า ก็ว่าไปสิครับ มีผู้เสนอว่าให้ปิดอภิปราย จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น .

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ขอประทานโทษ ขอประท้วงหน่อย คืออภิปรายแล้ว เสนอปิดไม่ได้ ชี้คนอื่นปิดดีกว่า เดียวผิดข้อบังคับ คืออภิปรายไปแล้ว เสนอปิด.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่คือเขากำลังพูดติดพันอยู่

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : มันไม่ถูกต้องครับ เอาใหม่ ๆ ให้มันถูกต้องกันเท่านั้น

นายเกษม จงสวัสดิ์ (กำแพงเพชร) : ผมขอเสนอปิดอภิปราย ใครเห็นด้วย โปรด
รับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ผู้เสนอปิดอภิปรายนั้น ท่านประธานยัง
ไม่ได้ชี้แจงนี้ครับ จู่ ๆ มาพูดเลยอย่างนี้มันไม่ถูกต้องนี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : นั่งก่อน คือคุณเกษมน่ะสบตาผมแล้ว แล้ว
ผมก็ยกมือไปอย่างนี้แล้ว เว้นแต่ว่าไม่ได้ยกไปอย่างนี้เท่านั้น โปรดเห็นใจผมหน่อยเถอะครับ
คุณทรงธรรมครับ มีผู้เสนอให้ปิดอภิปรายแล้วจะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : คืออย่างนี้ครับ ผมก็ทราบเสียงสมาชิกส่วนใหญ่
อยากให้ปิดอภิปรายนะครับ แต่ที่ผมอยากจะพูดกับท่านประธาน คือผมเป็นห่วงครับ เพราะ
กฎหมายฉบับนี้นะครับเป็นกฎหมายฉบับที่สมาชิกวุฒิสภาซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิท่านไม่เห็นด้วย
ผมก็อยากจะให้ทางฝ่ายรัฐบาลนี้ได้ชี้แจงบ้าง เพราะเท่าที่ฟังมาแม้แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรมคนเดียวว่าไม่เห็นด้วยในข้อกฎหมาย แต่ว่ารัฐมนตรีที่รับผิดชอบเกี่ยวกับความ
ยากจนที่อยู่อาศัยของประชาชนนั้นน่าจะชี้แจงให้สมาชิกได้เข้าใจว่าตั้งแต่เลิกหรือว่ากฎหมาย
ฉบับถูกยับยั้งนั้นนะ คนเดือดร้อนนะมันยังมีอยู่อีกไหม ถ้าไม่มีอย่างไรเราจะไต่ยืนยันได้
ถูกครับ ท่านประธานที่เคารพ เพราะอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้เสนอเลยนี้ครับ ผมก็อยากจะชี้แจง
จะได้ยืนยันได้ถูกครับ เพราะว่าการกฎหมายฉบับนี้ . . .

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ ต้องเปิดก่อนครับ จะชี้แจงอย่างไรก็
ต้องเปิดก่อนครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ท่านไม่ชี้ผมแต่ที่แรกผมจะได้อธิบายไม่ต้องมา

ขอมติอีกครับ ผมเสนอให้เปิดอภิปรายเพื่อฟังคำชี้แจงของรัฐบาลว่าราษฎรไครยงเดือดร้อน
อยู่ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีคนรับรองไหมครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอเปิดอภิปรายและผู้เสนอปิดอภิปราย
มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ต่อไปนี้ผมขอมติของสภาที่ว่า..... เดี่ยว ๆ คุณถวิล

นายถวิล จันทรวีทัน (สระบุรี) : ไม่ได้ครับ ผมขอค้านนะครับ อภิปรายแล้วจะ
มาขอเปิดได้เมื่อไร อภิปรายแล้วขอเปิดไม่ได้ ผิดระเบียบ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ผมไม่เชิงอภิปรายหรอกครับ ตอนนั้นพูดทำ
ความเข้าใจกับท่านประธาน ในเรื่องที่ไม่ได้ชี้ให้ผมพูดครับ

นายถวิล จันทรวีทัน (สระบุรี) : เขาเรียกว่าอภิปรายละครับ นั้นแหละเขาเรียกว่า
อภิปรายแล้ว ต้องรู้บ้างครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาเถอะครับ เดี่ยวครับ •คุณทรงธรรมว่าอย่างไร

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ผมเสนอเปิดอภิปรายครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมขอมติครับ มีผู้เสนอปิดอภิปรายและเปิด
อภิปรายถูกต้องตามข้อบังคับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๒ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะปิดอภิปรายได้แล้ว
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๖ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย
คุณเสรีจะสรุป เชิญ

นายเสรี สุชาติประคัลภ์ (อุบลราชธานี) : ผมไม่สรุปหรอกครับ คือผมขอเสนอ
ญัตติให้ลงคะแนนลับว่าจะยืนยันหรือไม่ยืนยัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ให้ผมแจ้งต่อสภาก่อนซิว่า ต่อไปนี้จะ
ลงคะแนน เดี่ยวก่อน ญัตติที่ขอให้ลงคะแนนลับยังไม่ถึง บัดนี้นับว่าถึงวาระสำคัญนะครับ
ตามที่คุณเสนอคือคุณสุธรรม สายศร ก็ได้กราบเรียนต่อสภานี้แล้วว่า ข้อเสนอของคุณสุธรรม สายศร
นั้นแบ่งออกเป็นสองประเด็นด้วยกัน ประเด็นที่หนึ่ง ก็คือว่า ขอให้สภานี้ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ที่ถูกยับยั้งโดยวุฒิสภานั้นขึ้นพิจารณาใหม่ ให้ยกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นพิจารณา
ใหม่ นั่นเป็นข้อเสนอของคุณสุธรรม สายศร ผู้เสนอญัตติ มีผู้รับรองถูกต้อง เพราะฉะนั้น
โดยอาศัยข้อบังคับ ข้อที่ ๖๘ ผมจะขอลามมติของสภานี้ว่าจะเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอนั้น
ด้วยหรือไม่

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมขอประท้วง ท่านประธานทำผิดข้อบังคับ
ข้อบังคับข้อที่ ๑๒๓ และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ เราไม่มีผู้ใดเสนอญัตติว่าควรไม่ควร
มีแต่เพียงปรึกษาเท่านั้น ท่านประธานจะยกเป็นญัตติเพื่อลงมติไม่ได้ ฉะนั้นท่านจะถามได้
สองคำ คือว่ายืนยันหรือไม่ยืนยันเท่านั้น และไม่มีคนค้านด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณนั่งลงก่อน ผมขอถือโอกาสชี้แจงครับแล้ว
ก็ขอโปรดช่วยกันคิดด้วยหัวใจอันสงบเพราะเป็นเรื่องที่ใหม่และแปลก เดี่ยวครับคุณคล้าย
ผมขอโอกาสหน่อยครับ ผมขอโอกาสหน่อย คือว่าเรื่องนี้ในนัดก่อนวันที่ ๒๖ สิงหาคมที่ผ่านมา
เริ่มต้นด้วยท่านประธานสภาได้ขอปรึกษาในปัญหาข้อกฎหมายก่อน ซึ่งท่านทำได้ตามข้อบังคับ
ข้อที่ ๒๑ แล้วก็มีท่านนักนิติศาสตร์หลายท่านในสภานี้ก็ได้ให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ กัน เดี่ยวครับ
คุณสมนาครับ ผมขอโอกาสสักหน่อย ให้ข้อคิดเห็นแตกต่างกันจนในที่สุดก็ได้มีการลงมติ

กันว่าปิดอภิปรายเพื่อที่จะไปประกอบในการพิจารณาญัตตินี้ของคุณสุธรรม สายศร ต่อไป แล้วก็ญัตติข้อเสนอของคุณสุธรรม สายศร นี้เราต้องยอมรับโดยข้อบังคับว่าเป็นญัตติ เมื่อเป็นญัตติแล้วก็ต้องรับพิจารณา ที่นี้ญัตติของคุณสุธรรม สายศร นั้น ได้มีที่มาจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ ซึ่งได้กล่าวว่าร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้โดยบท..... เดี่ยว คุณเสรี

นายเสรี สุชาติประคัลภ์ (อุบลราชธานี) : ญัตตินี้มันสองคนครับ ไม่ใช่ร่วมกัน ที่พูด ท่านประธานไม่ได้เอาญัตติที่ผมเสนอขึ้นมาพูดเลย ทำไมท่านถึงให้สภาพิจารณาแต่ญัตติของคนคนเดียว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือวันก่อนนี้ได้ร่วมพิจารณากันอยู่แล้ว ได้รวมแล้ว ร่วมพิจารณาแล้วทั้งสองท่าน ผมขอชี้แจงประกอบต่อไปครับ ขอความกรุณาเกิดครับ กำลังเข้าด้ายเข้าเข็มครับ คือข้อเสนอของคุณสุธรรมและคุณเสรีนั้นก็ยังมีที่มาโดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้เขียนว่า ร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้โดยบทบัญญัติ มาตรา ๑๒๐ นั้น เมื่อเวลาหนึ่งปีได้ล่วงพ้นไป นับแต่วันที่วุฒิสภาได้ส่งร่างพระราชบัญญัติ กลับคืนมายังสภาผู้แทน สภาผู้แทนอาจยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นมาพิจารณาใหม่ได้ ซึ่ง สภานี้นะครับ ตอนนี้อธิบายประกอบนะครับ ผมขออธิบายประกอบว่าสภานี้อาจจะยกหรือ อาจจะยกขึ้นมาพิจารณาใหม่ก็ได้ โดยเหตุนี้ผมจึงถือว่า ข้อเสนอของคุณสุธรรม สายศร นั้นเป็นการชอบ เป็นญัตติที่จะต้องพิจารณา ส่วนของคุณเสรี สุชาติประคัลภ์นั้น สภานี้ได้ลงมติให้รวมพิจารณาไปแล้ว เพราะฉะนั้นก็จำเป็นจะต้องควบคู่กันไปในเวลาเดียวกันครับ สภาที่เราได้ลงมติให้รวมพิจารณาไปแล้ว จะไปแยกพิจารณาลงมติอีกไม่ได้ครับ ข้อเท็จจริง เป็นอยู่อย่างนี้ ผมก็ไม่อยากจะปิดปากผู้ใด คุณล้วน มีอะไรจะว่าให้อีกทีหนึ่ง

นายล้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม) : ปัญหาเรื่องนี้เราได้ประสมมาแล้ว เมื่อเป็น เช่นนี้ ผมขอกราบเรียนสิ่งที่จะเกิดและมีขึ้นในครั้ง นี้ ก็เนื่องมาจากเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ความจริงญัตตินั้นได้นำเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมของสภาแล้ว เมื่อเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมแล้ว ไม่ใช่ญัตติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านผู้หนึ่งท่านผู้ใดที่เสนอในสภา นี้ จึงจะ

ได้มาขออนุมัติต่อสภาว่าจะได้พิจารณาหรือไม่รับจะพิจารณาต่อไป นั้นประเด็นหนึ่ง แต่ที่ประเด็นที่เราเกิดมีขึ้นนั้นบรรจุกอยู่ในระเบียบวาระการประชุมเรียบร้อยแล้ว ก็มีอย่างเดียวเท่านั้นที่เราจะได้พิจารณาต่อไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ คุณนั่งลงก่อน

จำสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ผมขอประท้วงครับ ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงครับ มันปิดอภิปรายแล้วนี่ครับ ท่านประธานทำผิดข้อบังคับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผิดก็ผิดในทางที่ดีครับ ยอมเขาหน่อย

นายล้วน เวกชาลิگانน (นครปฐม) : ก็มีโอกาสเดียวเท่านั้นนะครับ ที่จะพิจารณากันต่อไปนี้ คือว่าจะยืนยันมติหรือไม่ยืนยันให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาท่านลงมติให้รับการใช้ไว้เป็นเวลาหนึ่งปีแล้ว เมื่อครบหนึ่งปี นี้มันปีกว่ามาแล้ว แล้วก็นำเข้ามากในระเบียบวาระ ก็จะได้พิจารณาว่าจะรับ คือจะยืนยันหรือไม่ยืนยันเท่านั้นเอง ไม่ต้องอภิปรายอย่างอื่นแล้วครับ ขอความกรุณาว่าจะยืนยันหรือไม่ยืนยัน อย่างอื่นไม่ต้องพิจารณา เพื่อความสงบเรียบร้อยครับ ผมขอความกรุณาเท่านั้นแหละ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เรื่องนี้แหละครับ เข้าของญัตติได้จบการอภิปรายแล้ว ถือว่าทั้งสองจบจบ เพราะฉะนั้นผมก็ต้องเรียนถามว่า ญัตตินี้มีผู้ใดคัดค้านบ้างไหม ที่ว่าจะให้.....

(นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) ได้ยืนขึ้น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ คุณชาญยุทธ เมื่อผมยืนคุณกรุณานั่งลง นั่งก่อน คือคุณสุธรรม สายศรีก็ได้เสนอญัตติมาแล้ว อภิปรายแล้ว จบลงแล้ว เพราะฉะนั้นผมก็ต้องถามต่อไปตามข้อบังคับ ผมจะถามแล้วครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ขอให้อภิปรายก่อนท่านประธาน ท่านทำผิดข้อบังคับ ท่านทำผิดข้อบังคับ ให้ผมอภิปรายเสียก่อน ผมประท้วง ผมมีสิทธิ ผมมีสิทธิ

อภิปรายว่าท่านทำผิดอย่างไร ท่านประธาน โปรดได้ดูข้อเท็จจริงในรัฐธรรมนูญ เขาให้ยืนยัน ไม่ใช่ให้ตก ในระยะที่เขาเสนอญัตติ ถ้าหากท่านมาถาม มันเกิดตก มันก็ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะเขาให้ยืนยันหรือไม่ยืนยัน ถ้ามาถามว่าใครจะค้านหรือไม่ค้าน สมมติว่ามีคนค้านญัตติ มันตกก็ไม่ได้ยืนยัน ก็ขัดรัฐธรรมนูญท่านจะฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญได้หรือ รัฐธรรมนูญเป็นแม่บทของการปกครอง ผมหมายถึงอย่างนี้ ผมกับท่านอยู่ในสภามาร่วมกัน รุ้ระเบียบข้อบังคับไม่น้อย และไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ผมเตือนท่านประธานจะทำผิดรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านไปถามว่าใครควรจะทำ เอาเข้าหรือไม่เอาเข้า ถ้าสมมติว่ามันผิด ก็ไม่ได้ยืนยัน มันก็ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ท่านจะทำผิดรัฐธรรมนูญผมก็ไม่ว่า ท่านลองอ่านดูให้ดี มาตรา ๑๒๑ แล้วอ่านดูวรรคสองมาตรา ๑๒๑ แห่งรัฐธรรมนูญ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอ้าๆ พอแล้วครับ เข้าใจแล้วครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ถ้าเป็นการเงิน เขาให้เอาเข้าทันที ไม่ต้องถามด้วยซ้ำ ท่านดูเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เขาให้ยืนยันไม่ได้ให้มาถามว่าตกหรือไม่ตก ท่านต้องทำตามรัฐธรรมนูญ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ เรื่องนี้ผมขอชี้แจง คุณเสรี

นายเสรี สุชาติประคัลภ์ (อุบลราชธานี) : หน้าที่ของท่านประธานครับ คือที่ท่านประธานตั้งเป็นญัตติขึ้นมาว่า จะรับหรือไม่ โดยถือของคุณสุธรรม ตะกั้นนี้คุณสุธรรม อภิปรายเฉยๆ ไม่ได้เสนอญัตตินะครับ แล้วไม่มีใครรับรอง เมื่อไม่มีญัตติก็ไม่มิมติ เมื่อไม่มีมติมันก็เหลือประเด็นเดียวเท่านั้นครับ ท่านประธานครับ ท่านจะตั้งประเด็นเอาเอง ผมคิดว่ามันไม่ชอบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมขอถือโอกาสเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับ สภานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผมเองซึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน ได้ยอมรับนับถือว่าข้อเสนอของคุณสุธรรม สายคร นั้น เป็นญัตติ มีผู้รับรองถูกต้องแล้วสองคน ได้นำเข้ามาสู่สภานี้แล้วครับ แล้วก็ได้พิจารณากัน

เรื่อยมาแล้ว โดยคุณสุธรรมก็ได้อภิปรายพร้อมด้วยผู้รับรองญัตตินั้น เช่น คุณดิลก เป็นต้น สภานี้ก็ได้ลงมติปิดอภิปรายแล้ว เพราะฉะนั้นหน้าที่ของผมนั้นก็ต้องถามต่อไปว่า เราจะเห็น ควรเห็นชอบที่จะให้หยิบยกร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นสู่การพิจารณาใหม่ได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ หรือไม่

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ท่านประธานระวังให้ดี เมื่อกี้ท่านก็ไม่เมอ่าน แต่ตอนต้น ตอนท้ายท่านไม่อ่าน รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ ยืนยันตามร่างเดิมหรือไม่ ที่ผ่านสภาผู้แทนเมื่อปีกลายเสนอมติสภา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอละครับ คุณทองดีครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): เพราะฉะนั้นท่านถามได้ทันทีว่าจะเอาตามร่างเดิมหรือไม่ ยืนยันหรือไม่ยืนยันเท่านั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อกี้ผมตอบแล้วว่าเป็นญัตติ เพราะฉะนั้น ต้องพิจารณาตามข้อ ๖๘ เอละครับ เพราะฉะนั้นผมจะถาม มีผู้ใดคัดค้านบ้างไหมครับ ข้อ ๖๘

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต): ความจริงเรื่องไม่น่าจะยุ่งยากนะครับ เพื่อนสมาชิก หลายท่านก็ได้กรุณาให้ความทักท้วงว่าการที่ท่านประธานจะตั้งประเด็นนี้ ตั้งอย่างไร ถ้าหากว่า ท่านประธานจะตั้งโดยอาศัยญัตติของคุณสุธรรม ซึ่งลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๑๓ ใช่ไหมครับ ที่ท่านประธานอ้างนี้ ผมคิดว่าถ้าท่านประธานถือเอาญัตติของคุณสุธรรม วันที่ ๒ กันยายน นี้มาตั้งประเด็นว่า สภานี้ควรจะรับเอาญัตติของคุณสุธรรมเข้ามาพิจารณาหรือไม่นั้น เป็นการตั้งประเด็นที่ผิดพลาดเป็นอันมาก เพราะว่าสภานี้ได้มีการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว ตั้งแต่วันพฤหัสบดีที่แล้วมา และเมื่อกี้ก็ได้มีการพิจารณากันไปแล้ว จนกระทั่งคุณสุธรรมเองก็ได้อภิปราย ซึ่งเป็นเจ้าของร่างคุณดิลก และคุณเสรี ก็ได้อภิปรายแล้ว การอภิปรายเช่นนั้นก็เป็น การอภิปรายสนับสนุนในการที่จะให้นำร่างกฎหมายฉบับนั้นเข้ามาสู่สภา นี้ เพื่อให้ สภานี้ยืนยันมติของสภา ซึ่งถูกวุฒิสภายับยั้งไว้หรือเปล่า ถ้าหากว่าท่านประธานจะตั้งประเด็น

เป็นอย่างอื่นข้าพเจ้าเชื่อแน่เหลือเกินว่าท่านประธานทำผิดรัฐธรรมนูญแน่นอนเลย เพราะประเด็นอย่างอื่นไม่มี สภานี้จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าด้วยการที่จะยืนยันหรือไม่ยืนยันเท่านั้น จะพิจารณาอย่างอื่นไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อน คุณสนั่น

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ผมพูดเสียเลย ว่าท่านประธานจะมาถามว่าควรจะหยิบยกอันนี้ขึ้นมาพูดหรือไม่ ก็มันพูดกันมาจนกระทั่งไม่รู้จะเอาอย่างไรแล้ว นี่ไม่เรียกว่าหยิบยกหรือครับ ว่ากันไปแล้วสองวันสองคืนว่ากันไปแล้ว แล้วท่านจะบอกว่าใครจะเห็นสมควรจะหยิบยกขึ้นมาพิจารณาใหม่ จะมาถามอะไรครับ ก็มันพิจารณากันไปแล้วนี่ อภิปรายกันอย่างกว้างขวางว่ามีความจำเป็นเหลือเกินที่กฎหมายฉบับนี้มันควรจะให้บังคับใช้ต่อไปหรือไม่ควรจะให้ใช้บังคับ ก็ว่ากันไปแล้ว และจะมาบอกว่าใครเห็นสมควรจะหยิบยกขึ้นมาพูดกันบ้าง มันไม่ถูกครับ เอาว่าใครจะยืนยันที่อภิปรายกันไปแล้วเขาปิดกันไปแล้ว ใครจะยืนยัน ท่านถามเลยครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อนเพื่อตัดปัญหา ผมขอเชิญคุณสุธรรมที่ได้ลุกขึ้นอภิปรายแรกเริ่มนะ คุณซึ่งประเด็นเป็นสองประเด็น อภิปรายอีกทีหนึ่ง เพื่อสภานี้จะได้พิจารณา ไม่ต้องแล้วครับ เดียว ๆ ผมขอฟังคุณสุธรรม

นายสุธรรม สายสร (แพร่) : เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นับตั้งแต่วุฒิสภายับยั้งไปแล้ว ข้าพเจ้าได้ทำหนังสือ ไม่ใช่ญัตตินะครับ หนังสือ เสนอต่อประธานสภาฯ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๑๓ ขอให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าพิจารณาเพื่อยืนยันหรือไม่ยืนยันในสภา แต่เจ้าหน้าที่ของสภาบอกว่าทำหนังสือไม่ถูก ให้ทำเป็นญัตติ เจ้าหน้าที่ของสภาบอกว่าให้ทำเป็นญัตติ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงทำเป็นญัตติลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๑๓ ครั้งหนึ่ง ต่อมาครั้งที่ ๓ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๑๔ ถ้าหากว่าข้าพเจ้าทำเป็นหนังสือเสนอต่อประธานสภาฯ ประธานสภาบรรจุร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าไปมันก็ไม่มีปัญหา เพราะเป็นหนังสือ ทีนี้ทางเจ้าหน้าที่บอกว่าไม่ถูก ต้องทำเป็นญัตติ เมื่อญัตติเข้าไปสู่สภาและเราก็

ได้พิจารณาญัตติที่ข้าพเจ้าทำนั้นก็ถูกต้องตามระเบียบวาระ คือตามระเบียบของญัตติแล้ว
 คือมีผู้รับรอง เราก็ได้อภิปรายกันมาวันเศษ ๆ แล้ว ในความเห็นของข้าพเจ้าเมื่อท่านสมาชิก
 ฝ่ายค้านท่านต่างมีความเห็นว่าควรจะยืนยันหรือไม่ยืนยัน ข้าพเจ้าก็มีความคิดเห็นเอนเอียง
 ไปทางนั้นเหมือนกันครับ จึงขอยืนยันอย่างนี้ ขอขอบคุณ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ ผมขอกราบเรียนชี้แจงต่อสภานี้ว่า
 คุณสุธรรม ได้เสนอเป็นญัตตินี้ขึ้นมา โดยเจ้าตัวก็ยอมรับแล้วว่าเป็นญัตติ เมื่อเป็นญัตติก็
 พิจารณาตามอำนาจหน้าที่ของคุณสุธรรม ก็ตรงกับข้อบังคับข้อ ๑๒๓ ประธานอาจขอปรึกษา
 ที่ประชุมหรือสมาชิกเสนอญัตติให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นพิจารณาใหม่ได้ ทั้งนี้มีมูลเหตุ
 มาจากมาตรา ๑๒๐ เมื่อกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญได้ล่วงพ้นไป เพราะ
 ฉะนั้นอำนาจหรือการปฏิบัติหน้าที่ของคุณสุธรรมในฐานะเป็นสมาชิกก็อาศัยที่มาของรัฐธรรมนูญ
 มาตรานี้ คือมาตรา ๑๒๑ ขอท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพรวมทั้งท่านนักนิติศาสตร์ทั้งหลาย
 ด้วยได้โปรดพิจารณามาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญที่เขียนไว้ว่า ร่างพระราชบัญญัติที่ต้อง
 ยับยั้งโดยบทบัญญัติมาตรา ๑๒๐ นั้น เมื่อเวลาหนึ่งปีได้ล่วงพ้นไปนับตั้งแต่วันที่วุฒิสภาส่ง
 ร่างพระราชบัญญัติกลับคืนมายังสภาผู้แทน สภาผู้แทนอาจยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นมา
 พิจารณาใหม่ได้ คำว่า “อาจ” ไม่ได้บังคับ จะยกก็ได้ ไม่ยกก็ได้ ขอท่านผู้มีความรู้ดีในภาษา
 อังกฤษทั้งหลายอย่าหาว่ามาโหม่สะบัดกันเลย เขาใช้คำว่า เม บี (may be) คืออาจ เจตนาารมณ์
 ของรัฐธรรมนูญถ้ามาตราใดที่เขียนไว้บังคับ เขาต้องใช้คำว่า มัสท์ (must) ซึ่งปรากฏในมาตรา
 ๗๕ มัสท์ (must) มันหมายความว่า “ต้อง” แต่ที่มัน “อาจ” เพราะฉะนั้นผมในฐานะที่เป็น
 ประธานจึงพิจารณาไปในแนวที่จะให้สภานี้ยกขึ้นพิจารณาหรือไม่ ยกขึ้นพิจารณาก็ได้ เพราะ
 ฉะนั้นต่อไปนี้ไป จึงถามความเห็นของ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : อะไร ผมก็แปลออก ท่านประธานท่าน
 อย่าลืมนะเจตนาารมณ์ของรัฐธรรมนูญถ้าสมมติว่าลงมติไปว่าญัตติคุณสุธรรมควรจะพิจารณา
 หรือไม่พิจารณามันเกิดตก ตกลงไปแพ้เสียงส่วนมาก คำว่ายืนยันหรือไม่ยืนยันนี้ ประธาน
 จะยอมเป็นจำเลยตุลาการรัฐธรรมนูญใหม่ ยอมไหม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ คุณ อย่างนี้

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : เม ปี (may be) ผมแปลออก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับใช่

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : เดี่ยว ผมแปลเสียด้วยซ้ำว่า อาจยกก็ได้ ไม่อาจยกก็ได้ หมายถึงสภาหมายถึงประธานเองครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : โดยเหตุนี้เองละครับ โดยเหตุที่รัฐธรรมนูญไม่ได้ขีดเส้นตายเอาไว้ให้แน่ชัด เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องถามมติของสภานี้เสียก่อนว่าจะยกขึ้นพิจารณาใหม่ได้ไหม โดยเหตุนี้

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมเรียนถามท่านเมื่อกี้นั้นะ ถ้ามันตกไปก่อนที่จะยืนยันหรือไม่ยืนยัน ผิดรัฐธรรมนูญใหม่ เมื่อไม่ได้ยืนยัน ในเมื่อรัฐธรรมนูญเขียนไว้ถ้าท่านบอกว่าไม่ผิด ทำ แล้วท่านจะตกเป็นจำเลยของตุลาการรัฐธรรมนูญ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ ผมขอตอบคำถามของคุณชาญยุทธ ละครับว่า ผิดรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น นี่เป็นเรื่องของการตีความรัฐธรรมนูญ ซึ่งคุณชาญยุทธ ชอบโดยสิทธิหน้าที่อำนาจ เสนอญัตติขึ้นมาให้ตีความ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ถามอีกนิด . เมื่อญัตตินี้ตกท่านจะเอาญัตติเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเดิมนั้นขึ้นมาให้ยืนยันใหม่ จะเอาขึ้นมายืนยันใหม่ ขอถามให้ท่านตอบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มันก็จำเป็นต้องไปตามครรลองของเหตุการณ์ คุณชาญยุทธ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ก็ชัดรัฐธรรมนูญแล้วครับ ท่านจะให้ยืนยันนะ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็เป็นไปตามครรลองของเหตุการณ์ซี

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ไม่ได้ยืนยัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ผมถาม

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมประท้วงครับ ท่านประธาน ผมอาศัยข้อบังคับประท้วงครับ ผมขอพูดครับ คือก่อนท่านจะถามที่ประชุมนี้ ท่านประธานขอได้โปรดระลึกว่า ตลอดเวลาหนึ่งวันกว่า ตั้งแต่วันพฤหัสบดีก่อนจนถึงพฤหัสบดีนี้ เรายกมาพิจารณาแล้วนะครับ ยกมาแล้ว เรยกสำรับข่าวมาวางไว้แล้ว ตั้งแต่พฤหัสบดีก่อนจนถึงพฤหัสบดีนี้ ถ้าว่ากันนะ ขอประทานโทษไม่ใช่ข้อนี้ครับ ถ่ายเรียบร้อยแล้วครับ ยกไปแล้ว ถ้าหากจะทำตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ อย่างที่ท่านว่า ทำไมไม่ทำก่อนที่จะมีการพิจารณาเมื่อปิดไปแล้ว ยกมาแล้ว ทานกันแล้ว จนถ่ายแล้ว และท่านบอกว่าไม่ได้ยกนี้ ผมขอประท้วงยกมาแล้วครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณยศครับ คุณยศ

นายยศ อินทรโกมาลย์สุต (นครราชสีมา) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ประชุมได้มีมติรับหลักการและได้เสนอวุฒิสภา แต่ถูกยับยั้ง เมื่อครบหนึ่งปีแล้ว เพื่อให้มีการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นใหม่ ผู้เสนอจึงได้เสนอญัตติเพื่อให้ท่านประธานนำมาพิจารณาเสนอต่อสภา การพิจารณาของสภานี้ได้ผ่านมาตั้งสองครั้งแล้ว ประเด็นจึงมีแต่เพียงว่า ในขณะที่ท่านประธานจะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ ว่าเมื่อสถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นเวลาถึงหนึ่งปี ถ้าหากเหตุการณ์ยังคงอยู่ในสภาพเดิม สภาอาจจะวินิจฉัยยืนยันตามร่างเดิมของสภา เพื่อเสนอต่อวุฒิสภาต่อไปได้ แต่ในขณะที่สถานการณ์อาจเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยการปรับปรุงให้ภาวะการณ์ต่าง ๆ ของสังคมดีกว่าที่เป็นอยู่เมื่อครั้งที่เสนอกฎหมายมาเข้าสภา ผมมีความเห็นว่า ท่านประธานอาจถามสภานี้ได้เลยว่าจะยืนยันหรือไม่ยืนยันเท่านั้น มีแค่นี้

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ผมก็ไม่อยากจะให้เสียเวลาจริงๆ ครับ แต่ทว่าไหนๆ ก็ได้เสียเวลาไปแล้ว ก็ขอกราบเรียนสภานี้บ้างว่า ตามความเข้าใจของผมซึ่งอาจจะเข้าใจผิด ท่านประธานไม่มีอำนาจที่จะถามเลย เมื่อก็นี้ท่านอ้างฉบับภาษาอังกฤษว่า เม บี (may be) เดียวนี้ไม่ใช่ มันวอส (was) มันได้พิจารณาแล้วเมื่อพิจารณาแล้ว แล้วท่านอ่านต่อไป ไหนๆ ก็อ่านอีกทีนะครับ ภาษาอังกฤษว่า จำต้องถือว่าแคน บี บี็น (can be been) เพราะฉะนั้น ท่านประธานจะมาถาม รัฐธรรมนูญบังคับว่าจำต้องอย่างที่คุณชาญยุทธอภิปราย ถ้าถาม เรา ผิดรัฐธรรมนูญ แคน บี บี็น (can be been) ถ้าภายหลังจากเม (may) มาเป็นวอส (was) มันก็เป็น แชล บี (shall be) บังคับว่าสภานี้ได้รับแล้ว เพื่อที่จะขยายความนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ตลอดเวลาตั้งแต่ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาในสภาไม่มีใครแปรญัตติแม้แต่คำเดียว รับทั้งดุ้น เพราะฉะนั้นเมื่อรับทั้งดุ้นแล้วการอภิปรายสองสามวัน คือการพิจารณาว่าควรหรือไม่ควรอย่างไร ข้อบังคับไม่บังคับอย่างไร ผ่านไปแล้ว นั่นที่ว่าเม บี (may be) มันกลายมาเป็นวอส (was) เมื่อเป็นวอส (was) แล้วมันวรรคต่อมาแชล บี บี็น (shall be been) ต่อไปท่านอ่านเอาเอง ท่านจะถาม ไม่ได้เป็นอันขาด ถ้าถามผิดรัฐธรรมนูญแน่ สภานี้บังคับยืนยันเท่านั้น ไม่มีเม (may) ไม่มีอะไรแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมขอแสดงความยินดีหน่อยนะครับ ขอได้โปรดที่คุณฟองอธิบายมาเมื่อก็นี้นั้น คือท่านประธาน ศิริ สิริโยธิน ท่านขอปรึกษาในเรื่องปัญหา ข้อกฎหมาย แล้วได้ปิดอภิปรายกันแล้ว แล้วต่อมาพอที่จะเริ่มต้นการพิจารณาญัตติของคุณ สุธรรม สายศร นี้ก็ปรากฏว่าท่านผู้มีเกียรติหลายท่านในสภานี้ก็ได้อภิปรายกันไปตามแนวความคิดเห็นของตนอย่างกว้างขวาง จนกระทั่งว่าไม่อาจที่จะลงมติอันใดกันได้ แล้วก็เลิกประชุมกันไปเสียก่อน วันนี้เราจึงหยิบยกขึ้นพิจารณาอีก ไม่ใช่ว่าได้กลืนกินกันไปแล้ว หรือไม่ใช้เป็นอดีตกาลวอส (was) ตามที่คุณฟองว่าแล้ว แต่เป็นเพรสเซน เทนส์ (present tense) ที่เรากำลังอภิปรายกันอยู่ครับ เพราะฉะนั้นผมขอถามครับ เมื่อคุณชาญยุทธว่าจะผิดรัฐธรรมนูญก็เป็นเรื่องของการตีความต่อไป เดียวๆ คุณเซวี่ คุณนั่งลงก่อน

นายเซวี่ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ผมจะเดินออกครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมจะถามว่า เดี่ยวมีใครเสนอเกี่ยวกับการลงมติ

นายเสรี สุชาติประคัลภ์ (อุบลราชธานี) : ผมเคยเสนอไว้แล้ว และมีผู้รับรองถูกต้อง ให้ลงคะแนนลับเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ จะยืนยันหรือไม่ยืนยันเท่านั้น ยืนยันให้ใช้เป็นกฎหมายหรือไม่เท่านั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ คุณเสรีเสนอให้ลงคะแนนลับจะต้องมีผู้รับรอง ๓๓ คน จะมีท่านผู้ใดรับรองบ้างไหมครับ

(มีสมาชิกรับรองครบจำนวน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้ลงคะแนนลับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ลับอย่างไร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็เสนอมาซิครับ

นายเสรี สุชาติประคัลภ์ (อุบลราชธานี) : ผมขอเสนอโดยวิธีลงเบี่ยงจะยืนยันหรือไม่ยืนยันโดยวิธีลงเบี่ยง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงคะแนนลับโดยวิธีลงเบี่ยง มีผู้รับรองถูกต้องในประเด็นที่ว่า จะยืนยันหรือไม่ยืนยัน

(นายจ่านง แก้วปลั่ง (สุรินทร์) ได้ยกมือและยืนยัน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ มันก้าวล่วงมาถึงขั้นนี้แล้วครับ คุณจ่านง

นายจ่านง แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ผมมีสิทธิประท้วงครับ คือข้อ ๒๔ ญัตติทั้งหลายต้องเสนอล่วงหน้าเป็นหนังสือต่อประธานสภา และต้องมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคน ทั้งนี้เว้นแต่ข้อบังคับนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น และที่ข้อ ๓๒ การเสนอญัตติอย่างที่เสนอ

แล้ว ไม่มีบอกว่าจะเสนอได้ด้วยปากเปล่า นะครับ ผมเข้าใจว่าจะต้องเสนอเป็นลายลักษณ์อักษร
 เว้นแต่อนุ (๕) เมื่อประธานเห็นชอบ คืออยากจะขอทราบคำยืนยันจากท่านประธานว่าท่าน
 ประธานอนุญาตตามข้อ ๓๒ (๕) หรือเปล่า เพื่อให้ถูกต้องและกระจ่างแจ้ง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงคะแนนลับนะครับ เป็นเอกสิทธิ์
 ของผู้เสนอครับ

นายเสรี สุชาติประคัลภ์ (อุบลราชธานี) : เสนอให้ลงเบี่ยงครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ก็ขอให้เจ้าหน้าที่จัดการครับ ลงเบี่ยง ตั้ง
 ประเด็นว่า จะยืนยันตามร่างเดิมที่ได้เสนอต่อวุฒิสภาแล้ววุฒิสภาได้ยับยั้งไว้นั้นหรือไม่ วิธี
 ลงเบี่ยงครับ ขอได้โปรดนะครับ คุณไม่ต้องบอกบทคุณทองดีครับ ผมเองแสดงเองได้ นะครับ
 ขอภัยครับ ยืนยันให้ลงเบี่ยงสีน้ำเงิน ไม่ยืนยันให้ลงเบี่ยงสีแดง ไม่เห็นด้วยหรือแอบสเทน
 (abstain) อย่างไรก็ดีแล้วแต่ แอบสเทน (abstain) ลงเบี่ยงสีขาว ขอให้เลขาธิการรัฐสภาเรียกรายชื่อ
 ท่านสมาชิกมาลงคะแนนได้ครับ

(นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ รองเลขาธิการรัฐสภา ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา ได้
 เรียกชื่อสมาชิกให้มาลงเบี่ยงลงคะแนนต่อหน้าประธาน ตามลำดับอักษรที่ละคนจนครบ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญท่านผู้มีรายชื่อต่อไปนี้ เป็นกรรมการ
 ตรวจสอบคะแนน คุณอุทัย พิมพ์ใจชน คุณเกรียงศักดิ์ สุขสว่าง คุณจำนง แก้วปลั่ง คุณเลิศสิน
 หงษ์แสงไทย คุณประชา ตงศิริ เรือตรี สุพจน์ ตั้งตระกูล

(ผู้ตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่ และเริ่มตรวจนับคะแนน)

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าอยากจะขอทราบเรียน ถ้ามว่าสมาชิก
 ที่มาประชุมวันนี้ทั้งหมดกี่คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : สมาชิกที่มาในวันนี้จำนวน ๑๖๒ คน

(เมื่อผู้ตรวจนับคะแนนได้ตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว เสนอผลต่อประธานสภา
ผู้แทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผลของการนับคะแนนปรากฏผลดังนี้ ผู้ที่
เห็นด้วย ยืนยันหน้าครับ เบี้ยสีน้ำเงิน ๓๐ คะแนน ผู้ที่ไม่เห็นด้วย ไม่ยืนยัน เบี้ยสีแดง ๕๕
คะแนน ผู้ที่ไม่ออกเสียง เบี้ยสีขาว ๖ คะแนน

เป็นอันว่าสภานี้ลงมติยืนยันร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณาใหม่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑

ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๔๕ นาฬิกา.

สภาชุมชน (... สามัญ ...)

ครั้งที่ .../๒๕๖๖

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

ตรวจแล้ว วันที่ ๖ / ๑๑ / ๖๖

สารรับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ .../๒๕๖๖ (... สามัญ ...)

.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

.....

หัวหน้ากองการประชุม

รายงานการประชุมครั้งนี้ สภา
ยังไม่ได้รับรอง เพราะไม่มีการ
ปฏิบัติขึ้นเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน
๒๕๖๕ สภาชุมชนโคอินสุกลาง
ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับ
ที่ ๑๙๖๖ เลขาธิการรัฐสภาขอ
รับรองความถูกต้องของรายงาน
การประชุมครั้งนี้

.....

เลขาธิการรัฐสภา